پښتو شوي له اصلي عبراني ژبي نه په قلم د غلام جلاني لیکلي

נביאים

كلام الله

نبوت

دانيئل نبي

په مطبع برټش اېنډ فارن
بيبل سوسيټي لنډن او پيښاور

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. A·131·2 /DAN 1895
Family INDO EUROPEAN
Sub-Family INDOÏRANIAN
Branch IRANIAN
Group NONPERSIC
Language PAṢHTŌ
Dialect
Locality Afghānistān

Contents DANIEL
Version 1st Edition
Translator T. J. L. Mayer et al.
Published by BFBS
Place LONDON
Date 1895
Accession No. 3428
Accession Date Mar. 15, 1952
Price xpa

MASSACHUSETTS
BIBLE SOCIETY
HOLY BIBLE
FOUNDED 1809

پښتو شوي له اصلي عبراني ژبي نه په قلم دغلام جلاني لکلي

נביאים

كلام الله

نبوت

دانيئل نبي

په مطبع برټش اوفارن
بيبل سوسيټي لندن او پېښور

DANIEL, IN PASHTU.

BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
LONDON.

1895.

دَ دانئيل نبيِ کتاب

اول باب

١ دَ يهوداه دَ بادشاه يهويقيم دَ بادشاهۍ په دريم کال دَ بابل بادشاه ١
بنوکدنضر اورشليم ته راغي او هغه يۍ گير کړ ٢ او خداوند دَ يهوداه ٢
بادشاه يهويقيم له څنو لوښو دَبيت الله سره يۍ دَ هغه په لاس
ورکړ ده هغه دَ سنعار په زمکه کښ دَ خپل معبود کور ته يووړل
او هغه لوښيِ يۍ دَ خپل معبود په خزانۍ کښ داخل کړل
٣ او بادشاه دَ خپلو خواجه سرايانو سردار اشپناز ته حکم وکړ ٣
چه دَ بنيِ اسرائيلو دَ بادشاه له اولاد نه او له اميرانو نه دِ يوڅو راحاضر
کړي ٤ هسي ځوانان چه عيب په کښ نه وِي بلکه ښائسته او په حکمت ٤
کښ ماهره او په هري خبري کښ پوه او صاحب دَ علم وِي اوچه په
بادشاهِي محل کښ دَ ودريدلو لايق وِي او هغوي ته دِ دَ کسديانو
علم او ژبي ورزده کړي شيِ ٥ او بادشاه هغوي لره له بادشاهِي خوراک ٥
نه او دَ خپل څښاک له شرابو نه دَ هري ورځي برخه مقرّره کړه په دي
شان يۍ هغوي تر دريو کالو پوري وپالل چه په آخر هغوي دَ بادشاه
په حضور ودريږي ٦ او دَ هغوي په منځ کښ له بنيِ يهوداه نه دانئيل ٦
او حنانياه او ميشائيل او عزرياه وُو ٧ او دَ خواجه سرايانو سردار له هغو ٧
نه په هر يوه باندِ نوم کيښود په دانئيل يۍ بلطشضر او په حنانياه يۍ
شدرک او په ميشائيل يۍ ميسک او په عزرياه يۍ عبدنجو
٨ ليکن دانئيل پخپل زړه کښ اراده وکړه چه خپل ځان به دَ ٨
بادشاهِي خوراکَ او دَ هغه دَ څښاک له شرابو نه ناپاک نه کړي او ده
دَ خواجه سرايانو سردار ته عرض وکړ چه خپل ځان ناپاک نه کړي ٩ او ٩
الله دانئيل ته دَ خواجه سرايانو دَ سردار په نظر کښ فضل او رحمت

۱۰ ورکړ ۱۰ او دَ خواجه سرايانو سردار دانئيل ته و ويل چه زه له خپل خاوند
بادشاه نه چه ستاسو خوراک او څښاک ئې مقرّر کړي دي ويريږم
نو که چرې ستاسي څهري دَده په حضور کښ ستاسي دَ ملګريو له
څهرو نه خپه معلومي شي نو تاسي به څما سر دَ بادشاه په خطري
۱۱ کښ واچوئ ۱۱ بيا دانئيل ملسر ته چه دَ خواجه سرايانو سردار په دانئيل
او په حننياه او په ميشائيل او په عزرياه ئې مقرّر کړي وه و ويل چه
زه تاته زاري کوم چه ته تر لسو ورځو پوري دَ خپلو غلامانو آزمائښت
وکړه او مونږ ته دَ خوراک دَپاره دال او دَ څښلو دَپاره اوبه راکوه
۱۳ ۱۳ پس له هغه دِ څمونږ څهري دَ هغو ځوانانو له څهرو سره چه دَ
بادشاه خوراک خوري ستا په حضور کښ وکتلي شي پس دَ هغه
۱۴ لکه چه ته و وينې هم هسي له خپلو غلامانو سره وکړه ۱۴ نو ده دَ
۱۵ هغوي دا خبره ومنله او تر لسو ورځو پوري ئې وازمائل ۱۵ او پس له
لسو ورځو ئې دَ دوي مخونه دَ هغو ټولو ځوانانو له مخونو سره چه دَ
بادشاه له خوراک ئې خوړل زيات ښائسته او په غوښه ځاربه ښکاره
۱۶ شول ۱۶ نو ملسر دَ دوي خوراک او دَ دوي شراب چه ولِه مقرّر وُو
۱۷ موقوف کړل او دال ئې ورکاوه ۱۷ او الله دغو څلورو ځوانانو ته په
معرفت او په حکمت کښ علم او هنر ورو بانبه او دانئيل په هر رنګ
۱۸ رؤياؤ او خوبونو پوهان وه ۱۸ او چه هغه ورځي تيري شوي چه بادشاه
په کښ ويلي وُو چه پس له دغو به هغوي په وړاندِ راولي دَ خواجه سرايانو
۱۹ سردار هغوي دَ نبوکدنضر حضور ته ور وستل ۱۹ او بادشاه له هغوي
سره خبري وکړي او په هغوي کښ دَ دانئيل او دَ حننياه او دَ ميشائيل
او دَ عزرياه په شان هيڅوک وسندلي نه شه دي دَپاره هغوي دَ بادشاه
۲۰ په حضور و دريدل ۲۰ او دَ هر قسم حکمت او دَ دانائۍ په باب کښ
هرڅه چه بادشاه له دوي نه پوښتنه وکړه نو له ټولو فال اچونکيو او له
نجوميانو چه دَ هغه په ټول بادشاهت کښ وُو دوي ئې لسچنده زيات

و سوندل كا او دانيل دَ كورس بادشاه تر اول كال پوري وه ٭ ۲۱

دويم باب

آ او دَ نبوكدنضر دَ بادشاهئ په دويم كال كښ نبوكدنضر خوبونه ۱
وليدل چه له هغه نه ئي روح و ترسيده او خوب ئي ورنه وتښتيده
ب نو بادشاه حكم وكړ چه نجوميان او جادوگران او فال اچونكي او ۲
كسديان دِ راوبللې شي چه دَ بادشاه خوبونه ور وښيي نو هغوي
راغلل او دَ بادشاه دَ وړاندِ و دريدل ج او بادشاه ورته وويل چه ۳
ما يو خوب ليدلې دئ او دَ هغه خوب دَ پيژندلو دَپارَ مِ روح ترسيږي
د نو كسديانو دَ بادشاه دَ وړاندِ په آرامي ژبي عرض وكړ چه اي ۴
بادشاه ته دِ تر ابدَ پوري ژوندي اوسي خپلو مريونو ته خوب وروښيه
نو مونږ به دَ هغه تعبير وكړو ه بادشاه په ځواب كښ كسديانو ته وويل ۵
چه دا خبره له ما نه تلي دَه كه تاسي خوب را په ياد نه كاندئ او تعبير
ئي ونه كړئ نو تاسي به ټكړي ټكړي كړي شئ او ستاسي كورونه به
چارچوبئ كړي شي و او كه خوب را ښكاره كړئ او تعبير ئي نو له ما نه ۶
به تاسي بخششونه او انعامونه او ډېر عزّت و مومئ دي دَپارَ خوب
را ښكاره كړئ او تعبير ئي ز هغوي بيا په ځواب كښ ورته وويل چه ۷
بادشاه دِ خپلو مريونو ته خوب ووائي نو مونږ به دَ هغه تعبير ښكاره
كړو ح بادشاه په ځواب كښ وويل چه زه په يقين سره پوهيږم چه ۸
تاسو له وقت فائده اخلئ ځكه چه تاسي وينئ چه دا خبره له ما نه
تلي دَه ط ليكن كه تاسي خوب را ښكاره نه كړئ نو ستاسو دَپارَ يو ۹
حكم دئ ځكه چه تاسي دَ دروغو او دَ بهانئ خبري جوړي كړي دِي
تا چه زما دَ وړاندِ خبري وكړئ تر هغه پوري چه وقت تير شي پس
خوب را وښيئ نو زه به پوه شم چه دَ هغه تعبير هم بيانولي شئ -
ي كسديانو بادشاه ته ځواب وركړ و ئي ويل چه په ټولي دنيا كښ خو ۱۰

داسي هيڅ يو سړي نشته چه دَ بادشاه خبره ورښکاره کړي شي او نه
هيڅ بادشاه يا امير يا حاکم داسي شته دَي چه داسي سوال ئې له
۱۱ چا نجومي يا له جادوګره يا له کسدي نه کړي وي ۱۱ او دا خبره چه
بادشاه ئې پوښتنه کوي ډيره ګرانه دَه او بغير له خدايانو چه دَ هغو
استوګنه خود له بشر سره نه دَه هيڅوک نشته دَي چه دَ بادشاه دَ وړاندِ
۱۲ ئې ور ښکاره کړي شي ۱۲ له دي سببَ بادشاه په قهر شه او غضب
ئې بيده زيات شه او حکم ئې وکړ چه ټول حکيمان دَ بابل دِ هلاک
۱۳ کړي شي ۱۳ نو دا حکم ووت چه حکيمان په قتل کيدلو ؤو نو دانيل
۱۴ او دَ هغه ملګري ئې ولټول چه و ئې وژني ۱۴ پس دانيل دَ بادشاه دَ
خاصه دارانو سردار اريوک ته چه دَ بابل دَ حکيمانو دَ قتلولو دَپارَ
۱۵ ووتلي وُه په هوښياري او په دانائي سره ځواب ورکړ ۱۵ او دَ بادشاه
دَ خاصه دارانو سردار په ځواب کښ ورته وويل چه دا حکم ولي دا
هسي ضروري له بادشاه نه وتلي دَي نو اريوک دانيل ته دَ هغه حال
۱۶ ووايه ۱۶ او دانيل دننه لاړ شه بادشاه ته ئې عرض وکړ چه ماته لږ
وار وکړه نو زه به دَ بادشاه په حضور دَ هغه تعبير بيان کړم
۱۷ ۱۷ نو دانيل خپل کورته لاړ حنانياه او ميشائيل او عزرياه چه
۱۸ دَده ملګري وُو خبر ئې کړل ۱۸ تا چه دوي دَدي راز په باب کښ دَ
آسمان له الله نه رحمتونه وغواړي هسي نه چه دانيل او دَده ملګري
۱۹ دَ بابل له حکيمانو سره ووژلي شي ۱۹ پس په دانيل باندِ دَ شپي په
خوب کښ هغه راز ظاهر شه نو دانيل دَ آسمان الله ته مبارک ووايه
۲۰ ۲۰ دانيل په ځواب کښ وويل چه دَ الله نُوم دِ تر ابدَ پوري مبارک
۲۱ وي چه حکمت او قدرت هم دَده دَي ۲۱ څکه چه دي وقتونه او زماني
بدلي کوي دي بادشاهان معزول کوي او بادشاهان ودروي دي
۲۲ حکيمانو ته حکمت او دانايانو ته دانائي عنايت کوي ۲۲ دي ژور او پټ
څيزونه ظاهر کوي او هر څه چه په تياري کښ دي دي ئې پيژني او

نور له ده سره اوسي ٢٣ زه ستا شکر کوم او ستا ثنا کوم اي څما دَ ٢٣
پلرونو الله چه ما ته دِ حکمت او قوّت را و باخښه او هغه څيز چه
مونږ درنه وغوښت اوس په ما دِ ظاهر کړ څکه چه تا دَ بادشاه خبره
په سونږ ظاهره کړي ده ٢٤ پس له هغه دانئيل اريوک ته چه بادشاه دَ ٢٤
بابل دَ حکيمانو دَ قتل دَپارَ مقرّر کړي وُه ورغي او هغه ته ئي داسي
و ويل چه دَ بابل حکيمان مه قتل کوه ما دَ بادشاه حضور ته ورولهٔ زه
به ئي بادشاه ته تعبير ور ښکاره کړم
٢٥ نو اريوک په جلتئ سره دانئيل دَ بادشاه حضور ته وروست ٢٥
او داسي عرض ئي وکړ چه ما دَ يهوداه له بنديانو نه يو سړي موندلي
دَي چه بادشاه ته تعبير ور وښيي ٢٦ بادشاه دانئيل ته چه په بيلطشضر ٢٦
نومړي وه په ځواب کښ وويل چه ته هغه خوب چه ما ليدلي دَي او
دَ هغه تعبير ما ته راښيلي شي څه؟ ٢٧ دانئيل دَ بادشاه په حضور ٢٧
ځواب ورکړ او و ئي ويل هغه راز چه بادشاه ئي پوښتنه وکړه حکيمان
او نجوميان او جادوګران او فال اچونکي ئي بادشاه ته ښکاره کولي
نه شي ٢٨ ليکن په آسمان باندِ يو الله دَي چه ټول رازونه ښکاره ٢٨
کوي او هغه نبوکدنضر بادشاه و پوهو چه په آخرو ورځو کښ به څه
وشي ستا خوب او ستا دَ سر رؤيا چه تا پخپل پلنګ وليدل دا
دي ٢٩ تا اي بادشاه پخپل پلنګ باندي فکر کاوه چه په آينده کښ به ٢٩
څه وشي نو هغه چه دَ رازونو پرانتونکي دَي په تا باندِ ظاهر کړي چه
څه به وشي ٣٠ ليکن دا راز په ما باندِ ښکاره کړي شه دي دَپارَ نه دَي ٣٠
چه زه دَ چا بل ژوندي په نسبت زيات حکمت لرم بلکه دَ هغو دَپارَ چه
دَدي تعبير بادشاه ته بيان کړي شي او چه ته دَ خپل زړه په فکرونو
پوه شي ٣١ اي بادشاه تا نظر کاوه او ګوره چه يو لوي صورت وه هغه ٣١
لوي صورت چه بريښنا ئي بيحده وه ستا دَ وړاندِ ودريده او دَ هغه
شکل هيبتناک وه ٣٢ دَ هغه صورت سر دَ سوچه سرو زرو وه ٣٢

دَ هغه سینه او دَ هغه بازوګان دَ سپینو زرو دَ هغه ګیده او
٣٣ ورنونه دَ زیړو ٣٣ دَ هغه پړکي دَ اوسپني او دَ هغه پښي څه دَ
٣٤ اوسپني او څه دَ خټي وي ٣٤ او تا هغه کوت تر هسي حده چه یو
کاڼي بې دَ چا له لاسو پریکړي شوي وه او دَ هغي صورت پښي چه څه
دَ اوسپني او څه دَ خټي وي و ئې ویشتلي او هغه ئې ټکړي ټکړي کړي
٣٥ ٣٥ پس له هغه اوسپنه او خټي او زیړ او سپین او سره زر یو ځاي
سره ټکړي ټکړي کړي شول او دَ اوړي دَ درمند دَ بُوسو په دود
شول او باد والوزول تر هسي حده چه ځاي ئې مونده نه شه او
هغه کاڼي چه هغه صورت پښي ئې و ویشت یو لوي غر شه او ټوله
٣٦ زمکه ئې ډکه کړه ٣٦ هغه خوب دا دَی او مونږ هغه تعبیر دَ بادشاه
٣٧ په حضور بیان کوُو ٣٧ اي بادشاه ته دَ بادشاهانو بادشاه یې دي
دَپارَ چه دَ آسمان الله تا ته یوه بادشاهي او قدرت او قوّت او
٣٨ دبدبه درکړي دي ٣٨ او هر چرته چه بني آدم استوګنه کوي دَ صحرا
درندګان او دَ هوا مرغان ئې ستا په لاس کښ کړي دي او ته ئې په
٣٩ هغو ټولو حاکم کړي یې هم ته هغه دَ سرو زرو سر یې ٣٩ او پس له
تا به یو بل بادشاهت پورته شي چه له تا نه به کم وي او پس له
هغه به یو بل بادشاهت دَ زیړو چه په ټولي زمکي به بادشاهي
٤٠ وکړي ٤٠ او څلورم بادشاهت به دَ اوسپني په دود مضبوط وي او
لکه چه اوسپنه ماتول کوي او په ټولو څیزونو غالبه کیږي هو دَ
اوسپني په دود چه ټول څیزونه ټکړي ټکړي کوي هم هسي به ئې
٤١ هغه ټکړي ټکړي کوي او مات به ئې کړي ٤١ او هغه چه تا ولیدل
چه پښي او ګوتي ئې څه خو دَ کلال دَ خټي وي او څه دَ اوسپني وي
نو په هغه بادشاهت کښ به وېش وشي مګر لکه چه تا ولیدل چه
په هغه کښ اوسپنه دَ چکړو له خټو سره ګډه وَه نو دَ اوسپني طاقت
٤٢ به په کښ وي ٤٢ او لکه چه دَ پښو ګوتي څه دَ اوسپني او څه دَ

ختهي وي نو هغه بادشاهت به څه قدر قوي او څه قدر ضعیف وي
٤٣ ٤٣ او لکه چه تا ولیدل چه اوسپنه دَ چکړو له ختو سره ګډه وه
نو هغوي به خپل ځانونه دَ بشر له نسلَ سره ګډ کړي لیکن لکه
چه اوسپنه له ختهي سره میل نه کوي هم هسي به هغوي ځنبله
٤٤ ونه نښلي ٤٤ او دَ هغو بادشاهانو په ورځو کښ به دَ آسمان الله یو
بادشاهت ودروي چه تر ابدَ پوري به ورک کړي نه شي او هغه بادشاهت
به بل قوم ته پاتي نه شي هغه به ټول بادشاهتونه ټکړي ټکړي او فنا
٤٥ کړي او هغه به تر ابدَ پوري قایم وي ٤٥ لکه چه تا ولیدل چه هغه
کاڼړي بي دَ لاس له پریکولو له غره نه ځنځله راپریکړ شه او هغه
اوسپنه او زیړ او ختهي او سپین او سره زر ټوټي ټوټي کړل
خداي تعالیٰ بادشاه ته هغه څه ورښکاره کړي دي چه په آینده کښ
٤٦ کیدونکي دي او دا خوب یقیني دَي او تعبیر ئي یقیني ٤٦ پس له دغه
نبوکدنضر بادشاه پرمخ پریوت او دانئیل ته ئي سجده وکړه او حکم ئي
٤٧ وکړ چه ده ته دِ هدیه او عطر ورکړي شي ٤٧ بادشاه دانئیل ته ځواب
ورکړ و ئي ویل چه په رښتیا سره ستا الله دَ اللهانو الله او دَ بادشاهانو
رب دَي او دَ رازونو ظاهر کونکي دَي ځکه چه ته دَدي راز ظاهر کونکي
٤٨ شوي ٤٨ پس بادشاه دانئیل سرفراز کړ او ډیري پیشکشئ ئي ورکړي
او په ټول وطن دَ بابل ئي حاکم ورکړه او دَ بابل دَ حکیمانو په
٤٩ سردارانو ئي امیر کړ ٤٩ نو دانئیل بادشاه ته عرض وکړ او ده سدرک
او میشک او عبدنجو دَ بابلَ دَ وطن په کارروائي باندِ مقرّر
کړل لیکن دانئیل دَ بادشاه په دروازي کښ وه ✣

دریم باب

١ او نبوکدنضر بادشاه یو صورت دَ سرو زرو جوړ کړ چه اوږدوالي
ئي شپیته هاتي او پلنوالي ئي شپږ هاتي وه او هغه ئي دَ دورا په

۲ میدان دَ بابل په صوبه کښې ودراوه ۲ نو نبوکدنضر بادشاه واستول
چه اميران او حاکمان او سرداران دَ لښکر او منصفان او خزانچيان
او مشيران او منصبداران او دَ ټولو صوبو اميران را جمع کړي تاچه
دوي دَ هغه صورت چه نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه دَ تقديس
۳ دَپارَ راشي ۳ پس له هغه اميران او حاکمان او سرداران دَ لښکر
او منصفان او خزانچيان او مشيران او منصبداران او دَ صوبو
ټول اميران دَ هغه صورت دَ تقديس کولو دَپارَ چه نبوکدنضر بادشاه
ودرولې وه راټول شول او دوي دَ هغه صورت دَ وړاندِ چه نبوکدنضر
۴ درولې وه ودريدل ۴ نو يوه آواز کونکي په لوړ آواز سره ناره وکړه چه
اي قومونو اي ټولبو او اي دَ بيلو ژبو ويونکيو ستاسي دَپارَ دا حکم
۵ دَي ۵ چه هغه وقت چه دَ قرنا او دَ تورئِ او دَ ستار او دَ رباب او
دَ بربط او دَ بين او دَ هر قسم ساز آواز واورئِ نو دَ هغه سرو زرو
دَ صورت دَ وړاندِ چه نبوکدنضر بادشاه ودرولې دي پرمخ پريوزئ او
۶ ورته سجده وکړئ ۶ او هر څوک چه پرمخ پري نه وزي او سجده ونه کړي
۷ نو هغه دم به په لنبې وهونکې بچه کښې واچاولې شي ۷ نو هغه دم
چه ټولو خلقو دَ قرنا او دَ تورئِ او دَ ستار او دَ رباب او دَ بربط
او دَ هر قسم دَ ساز آواز واوريده نو ټول قومونه او ټولې او بيل ژبي
ويونکي دَ هغه صورت دَ وړاندِ چه نبوکدنضر بادشاه ودرولې وه پرمخ
۸ پريوتل او سجده ئې ورته وکړه ۸ نو هغه وقت يو څو کسديان راغلل
۹ او په يهوديانو ئې فرياد وکړ ۹ هغوي دَ نبوکدنضر بادشاه دَ وړاندِ
عرض وکړ او وِ ئې ويل چه اي بادشاه ته دِ تر ابدَ پوري ژوندي
۱۰ اوسې ۱۰ اي بادشاه تا حکم کړي دَي چه هر څوک چه دَ قرنا او دَ تورئِ
او دَ ستار او دَ رباب او دَ بربط او دَ بين آواز واوري نو دَ هغه
سرو زرو دَ صورت دَ وړاندِ ټيټ شي او سجده دِ ورته وکړي -
۱۱ ۱۱ او هر څوک چه ټيټ نه شي او سجده ونه کړي نو به دَ يوي لنبه

وهونکي بجي په سيځ کښ واچاوه شي ١٢ اوس څو يهوديان دي چه تا ١٢
هغوي دَ بابل دَ وطن په کاروبار مقرّر کړي دي يعني شدرک او ميشک
او عبدنجو دغو سړيو اي بادشاه ستا تعظيم کړي نه دَي او ستا دَ
معبودانو عبادت نه کوي او دَ هغه سرو زرو صورت ته چه تا ودرولي
دَي سجده نه کوي ١٣ نو نبوکدنضر له قهرَ او له غضبَ حکم وکړ چه ١٣
شدرک او ميشک او عبدنجو دِ را حاضر کړي نو هغوي هغه سړي دَ
بادشاه په حضور حاضر کړل ١٤ نبوکدنضر امر وکړ او هغوي ته ئي ١٤
ووئيل اي شدرکَ او ميشکَ او عبدنجو دا خبره رښتيا دَه چه تاسي
څما دَ معبودانو عبادت نه کوئِ او دَ هغه سرو زرو صورت ته چه
ما ودرولي دَي سجده نه کوئِ ١٥ اوس که تاسو طيار شئِ هغه وقت ١٥
چه دَ قرنا او دَ توريُ او دَ ستار او دَ رباب او دَ بربط او دَ بين
او دَ هر قسم دَ ساز آواز واوريُ نو هغه دم دَ هغه صورت دَ وړاندِ
چه ما جوړ کړي دَي پړمخ پريوزيُ او سجده ورته وکړيُ (نو ښه) ليکن
که سجده ونه کړيُ نو هغه دم به دَ اور دَ لمبي وهونکي بجي په سيځ
کښ واچولي شئِ او هغه خداي څوک دَي چه تاسي څما له لاس نه
خلاص کړي ١٦ شدرک او ميشک او عبدنجو په ځواب کښ بادشاه ته ١٦
ووئيل چه اي نبوکدنضرَ په دي خبري کښ ځواب درکول مونږ ضرور
نه کنړو ١٧ کوره هغه څمونږ الله دَي چه مونږ ئي عبادت کوو هغه ١٧
مونږ دَ اور له لمبي وهونکي بجي نه خلاصولي شي او هغه به اي
بادشاه مونږ ستا له لاس نه خلاص کاندِ ١٨ او که نه نو اي بادشاه ١٨
تا ته دِ معلوم وِي چه مونږ به ستا دَ معبود عبادت ونه کړو او
هغه دَ سرو زرو صورت ته چه تا درولي دي سجده به ونه کړو ١٩ نو ١٩
نبوکدنضر له غصّي نه ډک شه او دَده دَ څهري رنګ په شدرک
او په ميشک او په عبدنجو باندِ بدل شه او حکم ئي وکړ چه دَ
بجي اور دِ له ښوانې نه اوه چنده زيات کاندِ ٢٠ او دَ لښکر زوراورو ٢٠

پهلوانانو ته ئې حکم وکړ چه شدرک او میشک او عبدنجو دې وتړي
۲۱ او په لنبي وهونکي بټي کښې دې ئې وغورزوي ۲۱ نو هغه سړي له خپلو
پرتګونو او له قمیصونو او له څادرونو او له جامو سره وتړل شول او
۲۲ په لنبي وهونکي بټي کښې وغورزولي شول ۲۲ ځکه چه دَ بادشاه حکم
ضروري وه او بټه زیاته توده وه دَ اور تاؤ هغه سړي چه شدرک
۲۳ او میشک او عبدنجو ئې ور پورته کړي وو هلاک کړل ۲۳ او دا دري
سړي یعني شدرک او میشک او عبدنجو تړلي دَ لنبي وهونکي بټي په
۲۴ منځ کښې پریوتل ۲۴ هغه وقت نبوکدنضر بادشاه حیران شه او زر
پورته شه ارکانو دَ دولت ته ئې اسر وکه او و ئې ویل چه سا دري
۲۵ سړي تړلي دَ اور په منځ کښې و نه غورزول څه؟ ۲۵ هغوي په ځواب
۲۶ کښې وویل اي بادشاه رښتیا دي ۲۶ هغه په ځواب کښې وویل ګورئ زه څلور سړي
پرانتلي دَ اور په منځ کښې وینم چه ګرزي او هیڅ ضررنه وررسي او دَ څلورم صورت لکه ځوي دَ
الهانو نو نبوکدنضر دَ اور دَ لنبي وهونکي بټي په دروازي بانډې راغي
ناره ئې وکړه و ئې ویل چه اي شدرک او میشک او عبدنجو دَ الله
تعالی بندګانو دَ بانډې راووزئ او دلته راشئ نو شدرک او میشک
۲۷ او عبدنجو دَ اور له منځ نه را ووتل ۲۷ او ټول امیران او حاکمان
او سرداران دَ لښکر او دَ بادشاه مشیران جمع شول په هغو سړو
ئې نظر وکړ چه له اورنه دَ هغو په بدنونو تاثیر شوي نه وه او نه
دَ هغو دَ سر ویښته وِیلي شوي وه او نه دَ هغو پرتګونو کښې څه فرق
۲۸ شوي وه او نه دَ اور بوي په هغوي معلوم کیده ۲۸ نو نبوکدنضر امر
وکه و ئې ویل چه دَ شدرک او دَ میشک او دَ عبدنجو الله دِ مبارک
وي چه خپله فرښته ئې راواستوله او خپل بندګان چه په ده ئې توکل
وکړ خلاص ئې کړل چه دَ بادشاه خبره ئې بدله کړي ده او خپل بدنونه
ئې ور وسپارل تا چه بغیر دَ خپل الله نه دَ بل معبود عبادت او
۲۹ سجده و نه کړي ۲۹ دې دَپارَ زه حکم کوم چه هر یو قوم یا ټولي یا

ژبې ويونکي چه دَ شدرک او دَ ميشک او دَ عبدنجو دَ الله په حق
کښې کومه نالايقه خبره وکړي نو هغوي به ټکړي ټکړي کړي شي او
کورونه به ئې چارچوبئِ کړي شي ځکه چه بل هيڅ خداي نشته چه
دا رنګ خلاصولي شي ۳۰ نو بادشاه شدرک او ميشک او عبدنجو ۳۰
دَ بابل به په صوبه کښې سرفراز کړل ✣

څلورم باب

۱ دَ نبوکدنضر بادشاه له طرف نه دِ دَ ټولو خلقو او ټوليو او ۱
ژبې ويونکيو دَپارَ چه په ټول روي زمين اوسي سلامتي ستاسي دِ
زيانه وِي ۲ ما ته ښه ښکاره شوه چه دَ هغو نخښنو او دَ عجائبو کارونو ۲
چه خداي تعالىٰ راسره کړي دِي خبر مو کړم ۳ دَ هغه نښي څومره ۳
لوي دِي او دَده عجائب کارونه څومره توّتناک دِي دَده بادشاهت يو
ابدِي بادشاهت دَي او دَده سلطنت پيړئ په پيړئِ
۴ زه نبوکدنضر پخپل کور کښې په آرام ناست وم او په خپل ۴
محل کښې کامياب شولم ۵ پس له هغه مِ يو خوب وليد چه زه ورنه ۵
ترسناک شولم او هغو فکرونو چه ما په پلنګ وکړل او هغو رؤياؤ
چه ځما په سر کښې وِي وترسولم ۶ دي دَپارَ مِ حکم وکړ چه دَ بابل ۶
ټول حکيمان دِ ځما دَ وړاندِ حاضر شي تا چه دَ هغه خوب تعبير مِ وکړي
۷ نو ټول مجوسيان او نجوميان او کسديان او فال اچونکي حاضر شول ۷
او ما هغوي ټولو ته خپل خوب بيان کړ ليکن هغوي ما ته دَ هغه
تعبير و نه کړ ۸ آخر ته مِ دانئيل دَ وړاندِ راغي چه نوم ئې بيلطشضر ۸
وَه چه ځما دَ خداي هم داسي نوم وُه چه په هغه کښې دَ پاکو
خدايانو روح دَي نو ما دَ هغه دَ وړاندِ خوب بيان کړ ۹ چه اي ۹
بيلطشضرَ دَ مجوسيانو سردارَ دي دَپارَ زه پوهيږم چه دَ پاکو خدايانو
روح په تا کښې دَي او چه هيڅ راز در ته ګران نه دَي نو دَ هغه

۱۰ خوب رؤیا چه ما لیدلي دي او دَ هغه تعبیر بیان کړه ۱۰ چه ځما
دَ سر رؤیا ځما په پلنګ داوي ما کتل او ګوره چه دَ زمکي په منځ
۱۱ کښ یوه ونه دَه او ډیره هسکه وه ۱۱ نو هغه ونه لویه شوه او مضبوطه
شوه او دَ هغي اوچتوالي تر آسمانَ ورسید او هغه دَ زمکي تر انتها
۱۲ پوري ښکاره کیدله ۱۲ او دَ هغي پاڼي ښائسته وي او میوي بسیاري
وي او په هغي کښ دَ ټولو دَپارَ خوراک وه دَ میدان ځارویو دَ هغي
تر سوري لاندِ آرام کاوه او دَ هوا مرغان به دَ هغي په ښاخونو کښ
۱۳ اوسیدل او ټولو بشر له هغي نه خوراک مونده ۱۳ ما په خپل پلنګ
باندِ دَ خپل سر په رؤیاؤ کښ ولیدل نو ځه ګورم چه یو ساتونکي
۱۴ هو یو قُدُسِي له آسمان نه راکوز شه ۱۴ چه هغه لویَ ناره وکړه
و ئې ویل چه ونه پري کاڼږئِ او ښاخونه ئې وتراشئِ او پاڼي ئې وتوږئِ
او میوه ئې وخندئِ ځاروي دِ دَ هغي له لاندِ نه لاړ شي او مرغان
۱۵ دِ دَ هغي له ښاخونو نه ۱۵ په دي هم دَ هغي دَ بیخونو سته په زمکه
کښ پرېږدئِ هو دا دَ اوسپني او دَ زیړو په زنځیرونو تړلي دَ میدان
په شنو واښو کښ ئې پرېږدئِ او هغه دِ دَ آسمان له شبنم نه لونده
۱۶ وِي او دَ زمکي په واښو کښ دِ دَ ځناورو سره بخره وِي ۱۶ دَ هغي
زړه دِ دَ سړِي توب نه بدل شِي او هغه ته دِ دَ حیوان زړه ورکړي
۱۷ شِي او اوه زمانيٰ دِ په هغه تیري شِي ۱۷ دا حکم دَ نګهبانانو له
فیصلي نه :دَي او دا خبره دَ قُدْسِیانو دَ دعاؤ په موافق دَه تا چه
ژوندِي خلق ئې وپیژنِي چه حق تعالیٰ دَ سړیو په بادشاهت کښ
حکومت کوِي او هرچا ته چه ئې غواړِي هغه ته ئې ورکوِي بلکه له
۱۸ سړیو نه یو ادنیٰ سړَي په هغه ودروِي ۱۸ ما نبوکدنضر دا خوب
لیدلي دَي اوس ته اي بیلطشضرَ دَ هغه تعبیر بیان کړه ځکه چه
ځما په ټول مُلک کښ ټول حکیمان دا همره طاقت نه لرِي چه په تعبیر
مِ و پوهوِي مګر په تا کښ دا طاقت شته ځکه چه دَ پاکو خدایانو

روح په تا کښې دي
١٩ نو دانئيل چه په بيلطشضر نومړي وه تر يوه ساعتَ پوري ١٩
حيران پاتې شه او دَده انديښنو دئ و ترساوه نو بادشاه ور ته
وويل چه اي بيلطسفرَ له خوبَ او له تعبيرَ ئي ونه ترسيږي بيلطشضر
په ځواب کښې وويل چه اي څما خاوندَ دا خوب دِ دَ هغو دَپارَ وِي چه
له تا سره کينه لرِي او دَدغه تعبير دِ ستا دَ دښمنانو دَپارَ ٢٠ هغه ونه ٢٠
چه تا وليـــده چـــه لوِيه شوه او مضبوطه شوه اودَ هغې
بلندِي تر آسمانَ پورِي ورسيده او دَ زمکې تر انتها پورِي ښکاره کيدله
چه پاڼې ئې ښائسته وې او ميوه ئې بسياره وَه او په هغې کښې دَ
ټولو خوراک وُه اوچه تر سورِي لاندِ ئې دَ صحرا حيوانانو استوګنه
کوله او په ښاخونو ئې دَ هوا مرغان اوسيدل ٢٢ نو اي بادشاه هغه ٢٢
هم ته يې چه لوي او مضبوط شوې يې ځکه چه ستا بزرګي لويه بلکه تر
آسمانَ پورِي رسيدلې دَه او ستا بادشاهت دَ زمکې تر انتها پورِي -
٢٣ او چه بادشاه وليدل چه يو نګهبان يو قدسِي له آسمان نه راکوز ٢٣
شه او وئي ويل چه ونه پرې کاږئِ او برباد ئې کاږئِ په دي هم دَهغې
دَ بېخونو ستنه په زمکه پريږدئِ هو هغه دَ اوسپنې او دَ زيړو په بند
تړلي دَ ميدان په شنو واښو کښې چه دَ آسمان په شبنم لونده وِي تر
هغه پورِي چه په هغه اوه زمانې تيرې شي دَ هغه بخره به دَ زمکې
له حيوانانو سره وِي ٢٤ اي بادشاه دَ هغه تعبير او دَحق تعالیٰ هغه ٢٤
حکم چه څما په خاوند بادشاه باندِ راغي دا دَي ٢٥ چه تا به له سړيو ٢٥
و شړِي او دَ صحرا له حيوانانو سره به و اوسې او په تا به دَ غوايانو
غوندِ واښه وخورِي او هغوي به تا دَ آسمان له شبنم نه لونده وِي
او په تا باندِ به اوه زمانې تيرې شي تر هغه پورِي چه ته پوه شې چه
خداي تعالیٰ دَ انسان په ملک کښې بادشاهت کوِي او هرچا ته چه
ئې مرضِي وِي ورکوِي ئې ٢٦ او دا چه هغوي حکم وکړ چه دَ ونې دَ بېخونو ٢٦

ستړه پرېږدئ نو دغه دَي چه پس له هغه چه ته پوه شې چه دَ
بادشاهئ قدرت دَ آسمان له لوري دَي نو هم ته به په خپلي بادشاهئ
۲۷ باندِ بیا و درېږي ۲۷ دي دَپارَ اي بادشاه ستا په حضور دِ ځما نصیحت
قبول وِي او ته خپلي خطايي په صداقت سره او خپلي بدکارئ دَ
مسکینانو په رحم کولو سره ماتي کړه که داسي وشي نو کوندِ ستا آسودګي
۲۸ به اوږده شي ۲۸ دا ټول حالونه په نبوکدنضر بادشاه راغلل او دَ دوه لسو
میاشتو په آخر کښ چه دَي دَ بابل دَ بادشاهت په محل کښ ګرزیده
۳۰ ۳۰ بادشاه و فرمایل او وئي ویل چه دا هغه لوي بابل نه دَي څه؟
چه ما دَ قدرت په زور سره جوړ کړ چه هغه دَ بادشاهي اوسیدني
۳۱ دَپارَ او دَ حضرت دَ جلال دَپارَ ۳۱ او چه دَ بادشاه له خولي نه دا
خبره وونه دستي له آسمان نه یو آواز راغي چه اي نبوکدنضرَ بادشاه
۳۲ تا ته ویلي کېږي چه بادشاهت له تا نه لاړ شه ۳۲ او تا به له سړیو
وشړي او دَ میدان له حیوانانو سره به اوسي او په تا به دَ غوایه په
دود واښه وخوروي او اوه زماني به په تا تیري شي تر هغه پوري چه
ته پوه شې چه خدای تعالیٰ دَ آدمیانو په ملک کښ بادشاهي کوي او
۳۳ هر چاته چه ئي مرضي وِي هغه ته ئي ورکوي ۳۳ هم هغه وقت چه
دَ نبوکدنضر بادشاه دا خبره په آخر ورسیده او دي له سړیو وشاړه
شه او دَ غوایانو په دود ئي واښه خوړل او دَ ده صورت دَ آسمان له
شبنم نه لوند کیده تر دي حده چه دَ ده ویښته دَ باتورانو په شان
۳۴ او نوکونَ ئي دَ مرغانو په دود لوي شول ۳۴ او دَ هغو ورځو له تیریدلو
پس ما نبوکدنضر دَ آسمان په لوري خپلي سترګي پورته کړي عقل مِ بیا
په ځاي شه او ما دَ حق تعالیٰ مبارکي وکړه او دَ ده حمد او ثنا مِ وکړل
چه دي تر ابدَ پوري حي دَي او دَ ده بادشاهت ابدي بادشاهت دَي
او دَ ده ملک پیړئ په پیړئ دَي او دَ زمکي ټول اوسیدونکي ناچیز ګڼلي
۳۵ کېږي ۳۵ او دَي لکه چه غواړي هم هسي دَ آسمان دَ لښکرو او دَ زمکي

دَ اوسيدونکيو په مينځ کښ کار کوي او هيڅوک نشته چه دَده لاس
منعَ کړي يا ده ته ووايي چه ته څه کوي ۳۶ هغه وقت ځما عقل ۳۶
په ما کښ بيرته راغي او ځما دَ بادشاهت دَ شوکت دَپارَ ځما عزّت او
رونق بيرته راغلل او ځما مشيرانو او اميرانو زه بيرته وغوښتلم
او زه په خپلي بادشاهئ کښ بيا ودريدم او ځما لوئي او رونق بيحدهٔ
زيات شول ۳۷ اوس زه نبوکدنضر دَ آسمان دَ بادشاه شکرګذاري ۳۷
او ثنا او تعظيم کوم ځکه چه دَده ټول کارونه حق دِي او دَده ټولي لاري
عدالت او دَي هغوي چه په مغرورئ چليږي ذليل کولي شي ٭

پنځم باب

۱ بيلشضر بادشاه دَ يو زر اميرانو لويه ميلمستيا وکړه او دَ هغو ۱
زرو دَ وړاندِ ئي شراب وڅښل ۲ بيلشضر چه دَ شرابو مزه واخسته ۲
حکم ئي وکړ چه دَ سرو او دَ سپينو زرو لوښي چه نبوکدنضر دَده
پلار دَ اورشليم له هيکل نه راوړي وُو را دِ ئي وړي تاچه بادشاه
او دَده اميران او دَده ارتيني او دَده سوريتي په هغو کښ شراب
وڅښي ۳ نو دَ سرو زرو لوښي چه دَ بيت‌الله له هيکل نه چه په ۳
اورشليم کښ وه را ئي وړل او بادشاه او دَده اميرانو او دَده ارتينو
او دَده سوريتو په هغوي کښ وڅښل ۴ هغو شراب وڅښل او دَ ۴
سرو او دَ سپينو زرو او دَ زيړو او دَ اوسپني او دَ لرګو او دَ کاڼو
دَ معبودانو حمد ئي وکړ ۵ په هغه دم دَ چا سړي دَ لاس ګوتي ښکاره ۵
شوي او هغوي دَ شمعدان په برابرئ دَ بادشاه دَ محل دَ ديوال
په ګچ باندِ وليکل او بادشاه دَ هغه لاس حِصّه چه ليکل ئي کول
وليده ۶ نو دَ بادشاه څهره بدله شوه او دَده انديښنو دي وترساوه ۶
او دَده دَ ملا بندونه سُست شول او دَده زنګنونه يو له بل سره
ولګيدل ۷ بادشاه په لوي آواز سره ناره کړه وئي ويل چه سحرګر ۷

او كِسديان او نجوميان را حاضر كاندِئ بادشاه دَ بابل حكيمانو ته دا
خبره وكړه چه هرڅوک چه هغه ليكلي ولولي او مطلب ئې را ته
بيان كړي نو ارغواني خلعت به ور واغوندولي شي او دَ هغه په غاړې
٨ كښې به دَ سرو زرو زنځير او هغه به په ملک كښې دريم مقرّر شي ٨ نو
دَ بادشاه ټول حكيمان حاضر شول ليكن هغه ليكلي ئې لوستلي
٩ نه شول او نه ئې بادشاه دَ هغه په مطلب پوهولي شه ٩ نو بيلشضر
ډير و ترسيده او څهره ئې بدله شوه او دَده اميران حيران شول
١٠ ١٠ نو ملكه دَ بادشاه او دَده اميران دَ بادشاه او دَ اميرانو دَ خبري
په سبب دَ ميلمستيا په كور كښې راغلله ملكې داسي خبره وكړه اي
بادشاه تر ابدَ ژوندي اوسي ستا انديښني دِ تا و نه ترسوي او ستا
١١ څهره دِ تغيره نه شي ١١ ستا په ملک كښې يو سړي دَي چه دَ پاكو
خدايانو روح په كښې دَي او ستا دَ پلار په ورځو كښې په هغه كښې
نور او دانائي او حكمت دَ خدايانو دَ حكمت په دود په ده كښې مونده
كيده چه هغه نبوكدنضر بادشاه ستا پلار اي بادشاه هم ستا پلار
دَ سحرگرو او دَ نجوميانو او دَ كسديانو او دَ فال اچونكيو سردار
١٢ كړي وه ١٢ ځكه چه په هغه كښې يو دَ فضل روح او دانائي او عقل
او دَ خوبونو دَ تعبير كولو او دَ رازونو دَ پرانثلو او دَ مشكلو دَ خلاصولو
قوت په هغه دانئيل كښې وموندل شول چه په هغه بانِدِ بادشاه
بيلطشضر نوم كيښود نو اوس دانئيل دِ راوبالهِ شي چه هغه به دَ
دغي معنىٰ تا ته دروښيي
١٣ ١٣ نو دانئيل دَ بادشاه حضور ته حاضر كړي شه بادشاه دانئيل
ته داسي خبره وكړه چه ته هغه دانئيل يي چه دَ يهوداه له بنديانو
١٤ نه يي څه؟ چه هغوي ځما پلار له يهوداه نه راوستل ١٤ ما ستا شهرت
اوريدلي دَي چه دَ خدايانو روح په تا كښې دَي او نور او عقل او
١٥ زيركي په تا كښې موندلي كيږي ١٥ پس حكيمان او نجوميان ځما په حضور

حاضر کړې شول تا چه هغه ليکلي ولولي او دَ هغه په مطلب مې
١٦ پوه کړي ليکن دوي دَ هغه مطلب راته ظاهرولي نه شي ١٦ او ما ستا
ذکر اوريدلي دَې چه ته معنیٰ ويلي شي او شبه لرې کوي نو که ته
هغه ليکلي ولولي او په مطلب مې ئې وپوهوي نو ارغواني خلعت به
درواغوندولي شي او ستا په غاړې کښ به دَ سرو زنځير ستا دَ ځان
١٧ دَپارَ او ته به په مُلک کښ دريم مقرّر شي ١٧ نو دانئيل په ځواب
کښ دَ بادشاه په حضور وويل چه ستا انعام دِ هم ستا دَ ځان
دَپارَ وِي او خپل بخشش دِ بل چا ته ورکړه نو هم زه به دَ بادشاه
١٨ دا ليکل ولولم او په معنیٰ به ئې پوه کړم ١٨ ته اي بادشاه خداي
تعالیٰ نبوکدنضر ستا پلار ته بادشاهت او دبدبه او عزّت او لوئي
١٩ ورکړل ١٩ او دَ هغي دبدبي په سبب چه ده ته ئې ورکړه ټول قومونه
او امتونه او دَ ژبي ويونکي دَده په حضور په ترس او په لړزه کښ شول
چا ته چه به ئې رضا شوه هغه به ئې هلاک کول او چا ته چه به ئې رضا
شوه ژوندي به ئې پريښود او چا ته چه به ئې رضا شوه سرفراز به ئې
٢٠ کړ او چا ته چه به ئې رضا شوه ذليل به ئې کړ ٢٠ ليکن چه دَده زړه
پورته او روح ئې دَ کبرجنئ دَپارَ سخت شه نو دَ خپل بادشاهت له تخته
٢١ کوز کړې شه او دَده دبدبه ئې ورنه راونيوه ٢١ او دَ بني آدم له منځ نه
ئې وشاړه او دَده زړه دَ حيوانانو په شان جوړ شه او له ګورخرو
سره ئې استوګنه وه او په ده ئې دَ غواګانو په دود واښه خوړول
او دَده صورت دَ آسمان له شبنم نه لُوند ګيدده ترڅو چه
ده معلوم کړل چه حق تعالیٰ دَ انسان په مُلک بادشاهت کوِي او
٢٢ هر چا لره چه ئې رضا وِي په هغه ئې ودروِي ٢٢ او ته اي بيلشضرَ
چه دَ هغه ځوي يې سره له دي چه له دِ ټولو خبر وي نو هم تا خپل
٢٣ زړه سره عاجزي و نه کړه ٢٣ بلکه دَ آسمانونو دَ خداوند په خلاف
دِ خپل ځان سربلند کړ او هغو دَده دَ کور لوښي ستا دَ وړاندِ راوړل

او تا او ستا اميرانو او ستا ارتينو او ستا سوريتو په هغو کښ
شراب څښلي دي او تا دَ سرو او دَ سپينو زرو او دَ زېړو او دَ
اوسپني او دَ لرګي او دَ کاڼي معبودانو ته چه نه ويني او نه اوري
او نه پوهيږي حمد کړي دي او دَ هغه خداي چه ستا دم ئي په لاس
۲۴ کښ دَي او چه ستا ټولي لاري دَده دي نو تعظيم دِ ونه کړه ۲۴ نو دَ
هغه له لوري دَ هغه لاس حِصّه واستولي شوه او دا لِيک چه
۲۵ وليکلي شه ۲۵ او هغه لِيک چه وليکلي شه دا دَي - منا منا تقيل او
فرسين - او دَ منا دَ لفظ معنيٰ دا دَه چه الله ستا دَ بادشاهت حساب
وکړ او هغه ئي تمام کړ - دَ تقيل - معنيٰ دا دَه چه ته په تلي کښ
وتللي شوي او کم وختلي - دَ فرسين - معنيٰ دا دَه چه ستا بادشاهت
وويشلي شه او ماديانو او فارسيانو ته ورکړي شه ۲۹ نو بيلشضر
۲۹ حکم وکړ او هغوي دانئيل ته ارغواني پوشاک واغونداوه او دَ سرو
زرو زنځير ئي دَده په غاړي کښ او دَده دَپارَ جار وغړاوه شه چه
۳۰ دَي دِ په بادشاهت کښ دَ دريمي حاکم شي ۳۰ هم هغه شپه
۳۱ بيلشضر چه دَ کِسديانو بادشاه وه قتل کړي شه ۳۱ او دارا
مادِي چه دَ دوشپيتو کالو وُه بادشاهت ئي واخست +

شپږم باب

۱ دَ دارا خوښه شوه چه په مُلک باندِ يو سل شل حاکمان مقرّر
۲ کړي چه په ټولو مُلکونو حکومت وکړي ۲ او په هغو باندِ دري سرداران
چه دَ هغو اوّل دانئيل وه دي دَپارَ چه حاکمان دوي ته حساب ورکوي
۳ او چه دَ بادشاه هيڅ نقصان ونه شي ۳ او دي دَپارَ چه په دانئيل کښ
يو دَ فضل روح وه نو دَي له هغو حاکمانو او سردارانو نه غوره کړي
شه او دَ بادشاه اراده وشوه چه دَي په ټول بادشاهت باندِ مختار
۴ کړي ۴ نو هغو سردارانو او حاکمانو دا نيت وکړ چه دَ حکومت په کار

کښ به دانئيل باندِ يو قصور ثابت کړِي ليکن هغوي هيڅ حيله او
هيڅ قصور موندلي نه شه ځکه چه دئ آمين وه او په ده کښ هيڅ
خطا يا کناه موندلي نه شوه ٥ نو هغي سړيو وويل چه دا دانئيل به ٥
دَده دَ خداي دَ شريعت نه بغير په بل هيڅ قصور کښ بيا نه مومو
٦ نو ټول سرداران او حاکمان دَ بادشاه دَ وړاندِ جمع شول او هغوي ٦
ده ته عرض وکړ چه اي دارا بادشاه تر ابدَ پوري ژوندي اوسي -
٧ ټولو سردارانو او حاکمانو او اميرانو او مشيرانو دَ ملک او افسرانو ٧
دَ لښکر مصلحت سره کړي دئ چه بادشاهي قانون مقرر کړي او يو
قوِي حکم ورکړِي چه هر څوک چه تر ديرشو ورځو پوري بغير له تانه
اي بادشاه له چا معبود نه يا له سړي نه درخواست وکړِي نو دَ ببرو
زمريو په ډوغل کښ دِ واچاوه شي ٨ اوس اي بادشاه دا حکم قايم کړه ٨
او په ليکلو دستخط وکړه تاچه بدل نه شي لکه چه دَ ماديانو او دَ
فارسيانو قانون چه نه بدل کيږي ٩ نو دارا بادشاه په هغه نوشته او ٩
په هغه فرمان دستخط وکړ ١٠ اوچه دانئيل ته معلوم شول چه په ١٠
هغه نوشته دستخط وشه نو خپل کور ته ورغي او په خپلي کوټي
کښ (او دريچه ئي دَ اورشليم په لوري وازه وه) هره ورځ ئي دري
واره دَ الله په حضور خپل زنګنونه لګول لکه چه وړاندِ ئي کول او
شکر ئي کاوه ١١ پس دا خلق جمع شول او دانئيل ئي دَ الله په حضور ١١
دُعا کونکي او زارِي کونکي بيا موند ١٢ پس هغوي نژدي ورغلل او دَ ١٢
بادشاه په حضور ئي دَ بادشاه دَ حکم ذکر وکړ چه اي بادشاه تا په
هغه فرمان باندِ دستخط ونه کړ څه؟ چه هر څوک چه تر ديرشو
ورځو پوري بي له تا نه بل معبود يا بل سړِي ته عرض وکړِي نو دَ
ببرو زمريو په ډوغل کښ به واچاوه شي بادشاه په ځواب کښ ورته
وويل چه دا خبره رښتيا ده دَ ماديانو او دَ فارسيانو دَ قانون په
موافق چه نه بدليږي ١٣ نو هغوي ځواب ورکړ او دَ بادشاه په حضور ١٣

ئي ووېل چه هغه دانئيل چه دَ يهوداه له جلاوطنو دَي تا نه مني
او نه هغه حکم چه تا دستخط پرِ کړي دَي لېکن هره ورځ درې واره
۱۴ خپل سوالونه کوي ۱۴ نو چه بادشاه دا خبرې واورېدې نو په خپل
ځان کښې ډېر ناخوښه شه او په دانئيل ئي زړه وکړ چه خلاص ئي
کړي او دَ نمر تر ډوبېدلو پورې ئي دَده په خلاصولو کښې کوشش کاوه
۱۵ ۱۵ بيا هغه سړي دَ بادشاه په حضور جمع شول او بادشاه ته ئي ووېل
چه اي بادشاه ته پوه شه چه دَ ماديانو او دَ فارسيانو قانون داسې
دَي چه هر هغه حکم او قانون چه بادشاه مقرّر کړي نو نه بدل
۱۶ کېږي ۱۶ پس له هغه بادشاه حکم ورکړ او دانئيل ئي راوست او دَ
ببرو زمريو په ډوغل کښې ئي واچاوه لېکن بادشاه دانئيل ته وفرمائيل
او وئي ويل چه ستا الله چه ته ئي مدام عبادت کوي تا دِ خلاص
۱۷ کړي ۱۷ او يو کاڼړي راوړې شه او دَ ډوغل په خولې بانْدِ کېښودې شه
او بادشاه خپل او دَ خپلو اميرانو مُهر په هغه بانْدِ ولګاوه تا چه
۱۸ هغه قصد چه دَ دانئيل په حق مقرّر شه بدل نه شي ۱۸ نو بادشاه
خپل محل ته لاړ او ټوله شپه ئي په روژه تېره کړه او دَ موسيقي
ساز او سازونه ئي دَده دَ وړاندِ رانه وړل او دَده خوب ورنه لاړ شه
۱۹ ۱۹ او صباح ډېر وقتي بادشاه پورته شه او په بېړه سره دَ ببرو زمريو
۲۰ و ډغل ته ورغې ۲۰ او چه تر ډوغله ورسيده نو په غمجن آواز سره
ئي دانئيل ته ناري کړي دانئيل ته بادشاه و فرمائيل او ورته وئي ويل
اي دانئيل دَ ژوندي خداي بنده ستا الله چه ته ئي مدام عبادت
۲۱ کوي قدرت لري خه؟ چه تا له ببرو زمريو خلاص کانْدِ ۲۱ نو دانئيل
۲۲ بادشاه ته ووېل اي بادشاه تر ابدَ ژوندي اوسې ۲۲ ځما خداي خپله
فرښته را استولې دَه او دَ ببرو زمريو خولې ئي بند کړې دِي تر دې
چه ما ته ئي ضرر را و نه رساوه ځکه چه دَده دَ وړاندِ به ما کښې
۲۳ بې ګناهي و موندلې شوه او ستا دَ وړاندِ اي بادشاه ما هيڅ نقصان

۲۳ کړي نه دَي ۲۳ پس بادشاه ډير ډير خوشحاله شه او حکم يُ وکړ چه
دانئيل دِ له ډوغلَ راوخيژولي. ښي نو دانئيل له هغي ډوغله راويستلي
شه او په ده کښ هيڅ ضرر ونه منندلي شه دي دپارَ چه ده په خپل
۲۴ الله توکّل کړي وه ۲۴ او بادشاه حکم وکړ او هغوي هغه سړي چه په
دانئيل يُ شکايت کړي وه راوستل او دوي او دَدوي هلکان او دَدوي
ښځي يُ دَ ببرو زمريو په ډوغل کښ واچول او ببر زمري په هغوي
غالب شول او لا دَ ډوغل تر بيخه رسيدلي نه وُو چه ببرو زمريو يُ
۲۵ ټول هډوُونه ريزمريز کړل ۲۵ نو دارا بادشاه ټولو قومونو او ټوليو او
ژبي ويونکو ته چه دَ زمکي په مخ بانِدِ اوسيدل وليکل- ستاسي سلامتيا
۲۶ دِ زياته ښي- ۲۶ زه دا حکم کوم چه څما دَ بادشاهت دَ هري صوبي خلق
دِ دَ دانئيل دَ الله دَ وړاندِ په ترس او په لړزي کښ وِي څکه چه هم
هغه حيّ الله دَي او مدام قيّوم دي او بادشاهت يُ بي زوالَ دَي
۲۷ او دَده بادشاهت به تر آخره وِي ۲۷ هم هغه خلاصوِي او نجات ورکوِي
او په آسمان او په زمکي کښ هم نخښي او هم عجائب کارونه کوِي چه
۲۸ ده دانئيل دَ ببرو زمريو له منګلو خلاص کړي دَي ۲۸ پس دا دانئيل دَ دارا
په سلطنت او دَ کورس فارسِي په بادشاهت کښ کامياب شه ❊

اووم باب

۱ ۱ دَ بابل دَ بادشاه بيلشضر په وړني کال کښ دانئيل په خپلي بچاوړي
بانِدِ يو خوب او دَ خپل سر رويتونه وليدل نو ده هغه خوب وليکه او دَ
۲ هغه حال يُ په تفصيل سره بيان کړ ۲ دانئيل امر وکړ او و يُ ويل چه
ما دَ شپي په خپل خوب کښ وليدل او ګوره ګورم چه دَ آسمان څلور
۳ بادونه په لوي قعر درياب بانِدِ زور وکړ ۳ او له قعر درياب څلور لوي
۴ لوي حيوانان چه يو له بل نه بيل وه راووتل ۴ وړني دَ ببر زمري په
دود او دَ بانُور وزر يُ لرل او ما ليده تر هغه پوري چه دَ هغه وزر

وويستلي شول او هغه له زمکي نه پورته کړي شه او دَ سړي غوندِ
٥ په پښو ودراوه شه او دَ سړي زړه ورکړ شه ٥ او څه گورم چه يو
بل حيوان دَ يږ په شان وه او هغه په يوه ډډه پورته کړي شه او دَ
هغه په خوله کښ دَ هغه دَ غاښونو په منځ کښ دري پښتئ وي او
٦ هغوي دغه ته وويل چه پورته شه او ډيري غوښي ونغره ٦ پس له
هغه مِ نظر وکړ او څه گورم چه يو بل حيوان دَ پړانګ په څير
وُه چه په شا باندِ ئي دَ مرغه په دود څلور وزر وُو او دَ هغه
٧ حيوان څلور سرونه وُو او بادشاهت هغه ته ورکړي شه ٧ پس له
دي مِ دَ شپي په رويتونه کښ وليدل او څه گورم چه څلورم
حيوان هولناک او هيبتناک او بيحده زبردست او غاښونه ئي دَ
اوسپني وُو او لوي لوي وُو هغه به نغړدل کول او ټکړي ټکړي به
ئي کول او پاتي شوي به ئي پخپلو پښو پايمال کول او دغه له هغو
ټولو حيوانانو چه دَده دَ وړاندِ وُو بيل وه او لس ښکرونه ئي لرل
٨ ٨ ما په هغو ښکرونو په غور سره نظر وکړ او څه گورم چه دَ
هغو له منځ نه يو بل وړوکي ښکر راوخوت چه دَدغه دَ وړاندِ
ورنبِي دري ښکرونه له بيخونو نه وکښل شول او څه گورم چه په
هغه ښکر کښ سترګي وي دَ انسان دَ سترګو په شان او يوه خوله
٩ وَه چه لوي لوي خبري ئي کولي ٩ ما تر دي حده وليدل چه تختونه
کښيښودي شول او واحد چه قديم الايّام وه کښيناست دَ هغه لباس
دَ واوري په دود سپين وه او دَ هغه دَ سر ويښتهٔ دَ صافي ورئ
په دود دَ هغه تخت دَ اور دَ شغلي او دَ هغه څرخونه دَ بليدُنکي
١٠ اور وُو ١٠ يو دَ اور سيلاب وبهيده چه دَ هغه له مخَ ووت په
زرګونو دَ هغه خدمت کاوه او په لاکونو لاکونو دَ هغه دَ وړاندِ
١١ ولاړ وُو قيامت ودرولي شه او کتابونه وغوړېدلي شول ١١ ما وليدل
تر دي پوري چه دَ هغه دَ ښکر دَ آواز په سبب چه ډيري لوي

خبري ئې کولې هو سا تر دي حده وليد چه هغه حيوان وواژه شه او
۱۲ بدن ئې هلاک کړي شه او دَ لمبې وهونکې اور بالن ته ورکړي شه ۱۲ او
دَ نورو حيوانانو په باب کښ دَ هغو بادشاهت تر واخست شه ليکن
۱۳ دَ هغو ژوند تر يوې مُدې او تر يوې زمانې پورې اوږد کړي شه ۱۳ ما
دَ شپې په رويتونو کښ وليدل او ګوره چه يو تن دَ آدمزاد په دود
دَ آسمان له اوريځو سره راغې او تر قديم الايّامَ پورې ورسيده هغوي
۱۴ هغه دَده دَ ورانډِ نژدې راوست ۱۴ او تسلّط او دبدبه او بادشاهت
هغه ته ورکړې شول تاچه ټول قومونه او اُمتونه او ژبې ويونکې دَده
خدمتګذارِي وکړي دَده بادشاهت ابدي بادشاهت دَي چه لاړ به نه شي
او دَده مملکت داسې چه زائل به نه شي
۱۵ ۱۵ زما دانئيل روح په ما کښ خپه شه او زما دَ سر رويتونو
۱۶ زه وترسولم ۱۶ زه له هغو نه چه نژدې راته ولاړ وُو يو تن ته ورغلم
او له هغوي نه مې دَ هغو ټولو خبرو دَ حقيقت پوښتنه وکړه هغه
۱۷ راته وويل او ټول حقيقت ئې را وښوو ۱۷ دا څلور لوي حيوانان څلور
۱۸ بادشاهان دِي چه له زمکې نه به پورته شي ۱۸ ليکن دَ حق تعالیٰ پاکان
به بادشاهت واخلي او تر ابدَ بلکه تر ابدالآباد پورې به دَهغه سلطنت
۱۹ مالکان وِي ۱۹ بيا مې نيّت وکړ چه دَ څلورم حيوان په حقيقت پوه شم
چه له هغو ټولو نه ګوښې وَه چه بې شانَ هيبت ناک وَه چه غاښونه
ئې دَ اوسپنې او نوکونَ ئې دَ زيړو وُو چه نغړدل به ئې کول او ټکړې
۲۰ ټکړې به ئې کول او پاتې شوي به ئې په خپلو پښو پايمال کول ۲۰ او
دَ لسو ښکرو چه دَ هغه په سر باندِ وُو او هغه بل چه ووت او
چه دَ هغه دَ ورانډِ درې پريوتل هو دَ هغه ښکر چه سترګې ئې وې
او يوه خوله چه لوې لوې خبرې ئې کولې او چه دَ هغه نظر دَ هغه
۲۱ دَ ملګريو په نسبت زيات هيبت ناک وَه ۲۱ ما وليد چه
هم هغه ښکر له پاکانو سره جنګ کاوه او په هغو باندِ غالب شه

۲۲ تر هغه پورې چه قدیم الایّام راغي او دَ حق تعالیٰ پاکانو ته عدالت
ورکړي شه او وقت راورسیده چه پاکان خلق دَ بادشاهت نیونکي
۲۳ شول ۲۳ هغه داسي وویل چه څلورم بادشاهت دَي چه په زمکه کښ
به وِي هغه به له ټولو بادشاهتونو نه کوښي وِي او ټوله زمکه به
۲۴ ونغړي او پایماله به ئي کړي او ټکړي ټکړي به ئي کړي ۲۴ او هغه لَس
ښکرونه چه دِي لس بادشاهان دِي چه له هغه بادشاهت نه به پورته
شِي او پس له هغو به یو بل پورته شِي او دغه به له هغو وړاندنیو
۲۵ کوښي وِي او دري بادشاهان به کوز کړي ۲۵ او هغه به دَ حق تعالیٰ په
مخالفت کښ خبري وکړي اود حق تعالیٰ پاکانو به ربړوي اود وقتونو اودشریعتونو
دبدلولو گمان به وکړي اوهغه به دده په قبضه کښ ورکړي شي ترزماني اوترزمانو
۲۶ او تر نیمي زماني ۲۶ لیکن قیامت به کښیني او هغوي به ددغه بادشاهت
۲۷ ورنه واخلِي چه هغه تر آخرتَ پورې ونغړي او نابود ئي کړي ۲۷ او دَ ټول
آسمان دَ لاندِ دَ ټولو ملکونو بادشاهت او مملکت او دَ بادشاهت دبدبه
دحق تعالیٰ پاکانو ته به ورکړي شي چه دهغه بادشاهت ابدي بادشاهت دي او
ټول بادشاهتونه به دَ هغه عبادت وکړي او فرمان‌بردار به ئي شِي -
۲۸ ۲۸ هغه خبره تر دي پورې تمامه شوه زه چه دانئیل یم څما اندیښنو زه بیخده وترسولم
اوڅما څهره په ما کښ بدله شوه لیکن ماداخبره پخپل زړه کښ وساتله*

اتم باب

۱ آ دَ بیلشضر بادشاه دَ بادشاهِۍ په دریم کال کښ هو ما دانئیل ته
یوه رؤیا ظاهره شوه پس له هغه چه په اوّل کښ ما ته ظاهره شوي
۲ وَه ۲ او ما په رؤیا کښ ولیدل او هرکله چه ما ولیدل داسي مِ
ولیدل چه زه دَ شوشن په محل کښ وم چه دَعیلام په وطن کښ
۳ دَي بیا مِ په رؤیا کښ ولیدل چه زه اولائي دریاب څنګه وم ۳ نو ما
خپلي سترګي پورته کړي نظر مِ وکړ او څه ګورم چه دریاب څنګه یو

مڼ ولاړ دَي چه دوه ښکرونه ئي وُو او هغه دوه ښکرونه ئي اوچت
وُو ليکن يو له بل نه لوي وه او هغه لوي دَ بل نه ورستو پورته شه
۴ ما هغه مڼ وليد چه دَ مغرب او دَ شمال او دَ سهيل په لوري ۴
ئي ښکر وهل تر ديي پوري چه هيڅ ځناور ئي دَ وړاندِ ودريدلي نه شه
نه ئي دَ هغه له لاس نه خلاصولي شه مګر هغه چه څه غوښتل هغه
ئي کول او خپل ځان ئي لوي کړ ۵ او زه په دي فکر کښ وم چه ګوره ۵
يو وځ دَ مغرب له لوري راغي په ټول روي زمين داسي چه په زمکي
هم و نه بلوسيده او دَ هغه وځ دَ دوو سترګو په منځ کښ يو عجب شان
ښکر وُه ۶ او هغي دَ دوو ښکرونو وال مڼ ځخه چه ما هغه درياب ځنګ ۶
ولاړ وليد راغي او دَ خپل زور له تندِي ئي په هغه ور دو کړه ۷ ما ۷
هغه وليد چه هغه مڼ ته نژدي ورغي او دَ هغه غضب ورباندِ زيات
شه او مڼ ئي وواهه او دَ هغه دواړه ښکرونه ئي مات کړل او دَ مڼ
قوت نه وُه چه دَ هغه دَ وړاندِ ودريږي نو هغه ئي په زمکي وويشت
او پايمال ئي کړ او هيڅوک نه وه چه مڼ دَ هغه له لاس نه خلاص
کاندِ ۸ او هغه وځ بيحد لوي شه او چه هغه تکړه شه نو دَ هغه ۸
لوي ښکر مات شه او دَ هغه په ځاي څلور عجيبه شان ښکرونه
دَ آسمان دَ څلورو هواؤ په لوري وختل ۹ او دَ هغو له يوه نه ۹
يو وړوکي ښکر ووت او دَ سهيل او دَ مشرق او په زړه خوښونکي
زمکي کښ بيحده لوي شه ۱۰ او هغه نور هم لوي شه دَ آسمان تر ۱۰
لښکرَ پوري او له هغه لښکر نه او له ستوريو ئي ځني په زمکي
پريستل او پايمال ئي کړل ۱۱ بلکه هغه دَ لښکر تر شاهزاده پوري ۱۱
خپل ځان پورته کړ او له هغه نه ئي مدامي قرباني واخستله او
مُقَدَّس مکان و نړاوه شه ۱۲ نو يو لښکر دَ مدامي قرباني په باب ۱۲
کښ دَ خطا کولو په سبب ده ته حواله کړي شه او هغه رښتيني په
زمکه و غورځوله او داي کول او کامياب کيده ۱۳ او ما دَ يوه ۱۳

قُدسِي خبره چه ئې کوله واوریده او بل قُدسِي چه له هغه قُدسِي
سره ئې خبره کوله پوښتنه وکړه چه هغه رؤیا دَ مدامِي قربانِۍ په
بابت او دَ هغه ویجاړونکِي دَ خطاؤ په بابت چه مَقدِس او لښکر
۱۴ دواړه ودکړلِي شول چه پایمال شِي تر کومه به وِي ۱۴ هغه راته وُوِ
چه تر دوو زرو درې سوو صبا او بېګاه پورې به وِي بیا به
مَقدِس پاک صاف کړې شِي
۱۵ ۱۵ او داسي وشول چه هرکاه چه ما دانئیل دا رؤیا ولیده او
دَ هغي دَ تعبیر تلاش مِ کاوه نو ګوره څما دَ وړاندِ څوک ولاړ وُه
۱۶ چه صورت ئې دَ سړِي غوندِ وُه ۱۶ او دَ یو سړِي آواز واوریدي شه
چه دَ اولاۍ په مینځ کښ ئې په نارو سره وویل چه اي جبرائیلَ
۱۷ دا سړِي ته په دې رؤیا پوه کړه ۱۷ نو هغه په هغه لورِي چه زه ولاړ
وم نژدې راغۍ او چه راغۍ زه وویریدم او پړمخ پریوتم لیکن هغه
۱۸ راته وُوِ چه اي آدمزاده پوه شه دا رؤیا دَ آخِرِي زمانِۍ ده ۱۸ اوچه
هغه ما ته ویل زه پړمخ په درانه خوب په زمکي پروت وم پس هغه
۱۹ لاس راباندِ کیښود او سم ئې ودرولم ۱۹ او وئې ویل چه ګوره زه
به تا پوه کړم چه دَ قهر په آخر کښ به څه وشِي څکه چه دا دَ
۲۰ آخر مقرّر وقت دَپارَ دَه ۲۰ هغه مږ چه تا ولید چه هغه دوه ښکرونه
۲۱ لرل دَ ماده دَ فارس بادشاهان دِي ۲۱ او هغه وژغنووال وځ دَ
یونان بادشاه او هغه لوې ښکر چه دَ هغه دَ سترګو په مینځ کښ
۲۲ دَې دَ هغه ورنبۍ بادشاه دَې ۲۲ او چه هغه مات شول او دَ هغي
په ځاي کښ څلور نور ودریدل نو دغه څلور بادشاهان دِي چه
دَ هغه قوم په مینځ کښ به ودریږِي لیکن دَ هغه دَ قوّت په شان
۲۳ به نه وِي ۲۳ او دَ هغو دَ سلطنت دَ زمانِۍ په آخِر کښ به هغه
وقت چه خطاکاران خلق ترحده پورې ورسِي نو یو ترش روي
۲۴ او دَ تاریکو رازونو پوهیدونکِي بادشاه به پورته شِي ۲۴ او دا به لوې

قوّتناک وِي ليکن دَ هغه قوّت به دَ هغه خپل نه وِي او هغه به په
عجب شان سره قتل وکړِي او کامياب به وِي او کار به وکړِي او زوراور
او پاکان خلق به هلاک کړِي ۲۵ او له خپل انتظام نه به ټګي پوره کړِي او ۲۵
په خپل زړه کښې به خپل ځان غټ ګڼړِي او په بې پروائۍ به ډير فونا
کړِي هم هغه به دَ بادشاهانو دَ بادشاه په خلاف پورته شِي ليکن
بې دَ لاس به شکست وسومِي ۲۶ او دغه دَ صباح او دَ نماښام رؤيا چه ۲۶
وويله شوه رښتيا دَه ليکن ته دا رؤيا بنده کړه ځکه چه دغي لره ډيري
ورځي پاتې دِي ۲۷ او زه دانئيل بېخوده شوم او ترڅو ورځو پوري رنځور ۲۷
وم پس له هغه پاڅيدم او دَ بادشاه په کاروبار لګيا شوم او له
دغي رؤيا نه حيران وم ليکن هيڅوک په هغي نه پوهيده ❊

نهم باب

۱ دَ اخسويرس ځوي دارا په ورومبي کال کښې چه دَ ماديانو له نسل ۱
وُه او دَ کِسديانو په مُلک بادشاه مقرّر شوي وُو ۲ دَ هغه دَ ۲
بادشاهت په ورومبي کال کښې زه دانئيل په کتابونو کښې دَ هغو کالونو
په حساب و پوهيدم چه دَ هغو په باب دَ خداوند کلام يرمياه
نبي ته رسيدلي وُه چه هغه به دَ اورشليم په ويرانۍ کښې اويا کاله
پوره کړِي ۳ او ما خپل مخ دَ خداوند الله په لوري کړ چه ويُ لټوم ۳
او په زارۍ او په دُعا کولو او په روژه لرلو او په ټغرۍ او په ايرو
سره ۴ او ما له خداوند خپل الله نه دُعا وغوښته او ما اقرار وکړ ۴
وِ مِ ويل چه اي خداونده ته چه عظيم او مُهيب الله يې او ته
عهد او رحمت ساتې دَ خپلو عاشقانو او دَ هغو سره چه ستا
حکمونه ساتِي ۵ مونږ خطا کړِي دَه مونږ شرارت کړِي دَي مونږ باغي شوي ۵
يُو ستا له حکمونو او ستا له عدالتونو نه يوخوا کړِي شوِي يُو ۶ او مونږ ۶
ستا دَ خدمتګارو نبيانو آوريدونکي نه شولو چه هغوي ستا په نامه

ځمونږ بادشاهانو او ځمونږ شاهزادګانو او ځمونږ پلرونو ته او دَ ټولي
۷ ټولو خلقو ته کلام واوراوه ۷ اي خداوندَ صداقت ستا دَي مګر
زردروئي ځمونږ دَپارَ لکه چه نن ورځ دَه هو دَ یهوداه دَ خلقو
او دَ اورشلیم دَ اوسیدونکیو او دَ ټولو اسرائیلو دَپارَ چه نژدي او
چه لري دِي په هغو ټولو ملکونو کښ چه هلته کښ دَ هغو دَ ګناه په
۸ سبب چه ستا په خلاف سره ئي خطا کړي دَه هغوي دِ تیل وهل ۸ اي
خداوندَ زردروئي ځمونږ دَپارَ دَه ځمونږ دَ بادشاهانو ځمونږ دَ شاهزادګانو
۹ ځمونږ دَ پلرونو دَپارَ ځکه چه مونږ ستا په خلاف ګناه کړي دَه ۹ دَ
خداوند ځمونږ دَ الله رحمتونه او معافئ شته دَي هرڅو که مونږ
۱۰ له ده نه باغیان شوي یُو ۱۰ مونږ هرګز دَ خداوند خپل الله دَ آواز
فرمان‌بردار شوي نه یُو چه دَده په حکمونو چه ده دَ خپلو خدمتګارو
۱۱ نبیانو په معرفت ځمونږ دَ وړاندِ کیښودل لاړ نه شولو ۱۱ هو ټولو اسرائیلو
ستا دَ توریت نافرماني وکړه او ورنه ګرزیدلي دِي تاچه ستا آواز
وانه وریِ نو له دي سببَ هغه لعنت په مونږ راتوي شه او دَ هغه
قسم چه دَ الله دَ بنده دَ موسیٰ په توریت کښ لیکلي دَي دي دَپارَ
۱۲ چه مونږ دَده په خلاف ګناه کړي دَه ۱۲ او ده هغه خبري خپلي چه ده
ځمونږ او ځمونږ دَ قاضیانو چه په مونږ ئي قضا کوله په خلاف وویلي
ثابتي ئي کړي چه هغه په مونږ باندِ لوي آفت راولي ځکه چه دَ
درست آسمان دَ لاندِ داسي کار شوي نه دَي لکه چه په اورشلیم
۱۳ کښ کړي شوي دَي ۱۳ نو هغه ټولي بلا چه دَ موسیٰ په توریت کښ
لیکلي دِي په مونږ راغلي نو هم مونږ دَ خداوند خپل الله دَ وړاندِ
خپله دُعا ونه کړه تاچه مونږ له خپلو بدو کارونو نه وجاروزُو او
۱۴ ستا په رښتنئ کښ پوه شو ۱۴ دي دَپارَ خداوند مونږ ته په پسوئي کښ
دَي چه بلا راولي او هغه ئي په مونږ نازلي هم کړي ځکه چه خداوند
ځمونږ الله په ټولو کارونو خپلو کښ چه دَي ئي کوي صادق دَي ولي

چه مونږ دَده دَ آواز فرمان‌بردار شوي نه یُو ١٥ او اوس اي خداوندَ ١٥
څمونږ الله چه په زوراور بازُو سره دِ خپل خلق دَ مصر له زمکي
نه باهر رابستلي دي او دَ خپل ځان دَپارَ دِ نُوم وړي دي لکه چه
نن ورځ دي مونږ گناه کړي دَه مونږ شرارت کړي دَي ١٦ اي خداوندَ ١٦
زه تاته زارِي کوم چه ته دَ خپل ټول صداقت په سوافق خپل قهر
اوخپله غصّه دَ خپل اورشلیم ښهر او دَ خپل مُقدَّس غر نه
راستون کړه ځکه چه څمونږ دَ گُناهونو اوڅمونږ دَ پلرونو دَ شرارتونو
په سبب اورشلیم او ستا اُمّت دَ هغو ټولو په حضور چه شا او
خوا ئي دي یو پېغور شول ١٧ اوس اي څمونږ الله دَ خپل بنده دُعا ١٧
او زارئ واوره او دَ خپلي څهرې رڼا دَ خداوند په خاطر په خپل
مقدّس چه ویران دي وبرېښوه ١٨ اي څما الله خپل غوږونه په دي لوري ١٨
کړه او واوره اوخپلي سترگي پرانزه اوڅمونږ ویرانئ او هغه ښهر
نه چه ستا په نُوم باله ښي وگوره چه مونږ ستا په حضور دَخپلي
راستبازئِ په وسیلي نه بلکه ستا دَ بېحدو رحمتونو له سببَ خپل
فریادونه پېش کُوو ١٩ اي خداوندَ واوره اي خداوندَ معاف مو ١٩
کړه اي خداوندَ واوره او عمل وکړه اي څما الله دَخپل خاطر په
روي معطلي مه کوه دي دَپارَ چه ستا ښهر او ستا ټولي هم ستا په
نوم بللي ښي

٢٠ او ما لا دا ویل او دُعا مِ کوله او دَ خپل ځان او دَ خپل ٢٠
قوم اسرائیل دَ گناهونو اقرار مِ کاوه او دَ خداوند خپل الله په
حضور دَ پاک غرِه دَپارَ مِ خپل مناجات کاوه ٢١ هو په دُعا کولو ٢١
کښ لا تر اوسه پوري لگیا وم چه هم هغه کس یعني جبرائیل چه
هغه مِ په اوّل کښ په رؤیا کښ لیدلي وه را والوزاوه شه او
زه ئي دَ نماښام دَ قربانئِ تېرولو وقت ته نژدي مسه کړم ٢٢ او ٢٢
هغه زه و پوهولم او خبري ئي راسره وکړي او وئي ویل اي دانئیلَ

۲۳ زه اوس دي دَپارَ راوتلي يم چه به پوهي کښ دِ دانا کړم ۲۳ هغه دم
چه ته په دُعا کولو سر شوي دا حکم را ووت او زه راغلم چه تا ته يې
درو ښيم ځکه چه ته ډير عزيز يې او دا خبره و پيژنه او په دي رؤيا
۲۴ پوه شه ۲۴ اويا هفتي ستا په خلقو او ستا په مقدّس ښهر مقرّري کړي
شوي دي دَ تقصيرونو دَ ختمولو او دَ خطاکاري ختمولو او دَ بدکاريَ
دَ کفاري کولو ابدي صداقت دَ پيشولو او دَ رؤيا او دَ نبوّت دَ مُهر
۲۵ لګولو او دَ قُدّوسُ الاَقْدَسْ دَ مسح کولو دَپارَ ۲۵ نو ته خبر شه او
پوه شه چه هرکله چه دَ اورشليم دَ آباد کيدلو او دَ جوړولو حکم
وشي تر مسيح شاهزاده پوري اوه هفتي دِي او دوشپيته هفتي هغه
وقت به بازار بيا آباد کړي شي له کوڅو او له خندق سره مګر دَ تنګيِ
۲۶ په ورځو کښ ۲۶ او پس له دوشپيتو هفتو نه به مسيح قتل کړي شي
نه دَ ځان دَپارَ او دَ هغه شاهزاده خلق چه راځي نو دَ هغه ښهر
او مقدّس به برباد کاندِ اؤ دَ هغه آخر به دَ طوفان سره وِي او
۲۷ تر آخره پوري به جنګ وِي او مقرّري شوي خرابيِ به وِي ۲۷ او دي به
هغه وعده له ډيرو سره دَ يوي هفتي دَپارَ قايمه کړي او دَ هفتي
په منځ کښ به ذبيحه او نذرانه موقوفه کړي او دَ نجسو په وزريو
خرابونکيَ به راشي تر دي حد پوري چه هغه بالکل پوره شي او هغه
بلا چه مقرّره کړي شوي دَه په هغه ويرانونکي به پريوزي +

لسم باب

۱ دَ فارس دَ بادشاه دَ کورس په دريم کال کښ په دانيل باندِ
چه نُوم يې بيلطشضرّ کيښود شه يوه خبره ظاهره شوه او هغه
خبره رښتيا وه ليکن لوي جنګ وه او هغه په هغي باندِ و پوهيده
۲ او په هغي رؤيا پوه شه ۲ ما دانيل په هغو ورځو کښ تر دريو هفتو
۳ پوري غم کاوه ۳ ما به خوښيِ سره ډوډيِ و نه خوړه او ځما خولي ته نه

غوښې نه شراب راغلل او ما ځان غوړ نه کړ تر هسې حده چه
درې هفتې پورې تيرې شوې ۳ او دَ ورښئ مياشتې په څلورويشتم ۴
تاريخ زه دَ لوي درياب دَ دجلې په غاړې وم ۴ او ما سترګې پورته کړې ۵
نظر مې وکړ او څه ګورم چه يو سړي چه کتانې جامې ئې آغوستې وې
او چه په ملا ئې دَ اوفاز دَ سوچه سرو زرو بند تړلې وه ۵ دَ هغه بدن ۶
دَ زبرجد په دود او مخ ئې دَ بريښنا په شان وُه او دَ هغه سترګې
دَ اور دَ چراغونو په شان وې دَ هغه بازو او دَ هغه پښې په رنګ
کښ دَ صيقل کړيو زيړو په دود وې او دَ هغه دَ خبرو آواز دَ ګڼو
خلقو دَ آواز په شان وه ۶ ما دانئيل يواځې دا رؤيا وليده او هغو ۷
کسانو چه له ما سره وُو رؤيا و نه ليده ليکن په هغو داسې لړزه
راغله چه پخپله دَ خپلو ځانونه دَ پټولو دَپاره وتښتيدل ۷ نو زه يواځې ۸
پاتې شوم او چه ما دا لويه رؤيا وليده په ما کښ طاقت پاتې نه شه
ځکه چه ځما ښائست په ما کښ زيړوالې ته وګرزيده او طاقت مې لاړ
شه ۸ ليکن ما دَ هغه دَ خبرو آواز واوريده او زه دَ هغه آواز او ۹
دَ خبرو آوريدو په وقت پړمخ په درانه خوب وُوده وم او مخ مې دَ زمکې
په لورې وه ۹ او ګوره يوه لاس مسه کړم او زه ئې په زنګنونو او دَ ۱۰
لاس په ورغويو کښينولم ۱۰ او هغه راته ووېل اي دانئيل عزيزه ۱۱
مړده هغه خبرې چه زه ئې تاته کوم پرې پوه شه او سم ودريږه ځکه
چه زه تاته اوس استولې شوي يم او هغه چه دا خبره راته وکړه نو
په ريږدلو سره ودريدم ۱۱ نو هغه راته ووې اي دانئيل مه ويريږه ۱۲
چه له ورښئ ورځې نه چه تا خپل زړه ولګاوه چه وپوهيږې او دَ
خپل خداي دَ وړاندې عاجزي وکړې ستا خبرې واوريدلې شوې او زه
ستا دَ خبرو په سبب راغلې يم ۱۲ ليکن دَ فارس دَ ملک شاهزاده ۱۳
ځما په مقابلې کښ تر يو ويشتو ورځو پورې ودريده او ګوره ميکائيل
چه په لويو شاهزادګانو کښ يو دې ځما کومک ته را ورسيده نو زه

۱۴ هلته کښې دَ فارس دَ بادشاهانو سره ډیره شوم ۱۴ اوس زه راغلي یم
چه هرڅه چه ستا په خلقو به په وروستو ورځو کښې پېښ شي تا ته
۱۵ به ئې دروښیم ځکه چه دَدې رؤیا دَپارَ ډېرې ورځې پاتې دِي ۱۵ او هغه
چه دا خبرې ئې ما ته وکړې نو ما مخ زمکې ته ټیټ کړ او ګونګ شولم
۱۶ ۱۶ او ګوره یوچه دَ بنيآدم په شان وه څما شونډې ئې مسه کړې نو
ما خپله خوله پرانستله او هغه ته چه څما په مخ کښې ولاړ وه وِم ویل
اي خداوندَ دَ هغې رؤیا په سبب څما غمونو په ما باندِ غلبه کړې دَه
۱۷ او په ما کښې هیڅ قوّت پاتې نه شه ۱۷ او داڅرنګ امکان لرِي چه څما
دَداسي خاوند بنده څما له داسي خاوند سره خبرې وکړِي زه چه یم په
ما کښې به یو وار سره قوّت پاتې نه شه او نه په ما کښې دَم پاتې
۱۸ دَي ۱۸ نو بیا راغي یو بل چه صورت ئې دَ آدمي په شان وه زه ئې مسه
۱۹ کړم او زور ئې را وباښه ۱۹ او هغه وویل چه اي ډېره عزیزه سَړِده
مه ویریږه ستا سلامتي دِ وِي زور ونیسه هو قوّتناک شه او چه هغه
دا راته وویل نو قوّت مِ وموند او وِم ویل اي څما خداوندَ اوس وفرما په
۲۰ چه هم تا قوّت را بخښلي دَي ۲۰ نو هغه وویل چه ګنړه ته پوهیږي چه
زه تا ته څه دَپارَ راغلي یم او اوس به زه دَ فارس دَ سردار جنګیدلو
ته بیرته ورشم او چه زه لاړ شم نو ګوره دَ یونان شاهزاده به راشي
۲۱ ۲۱ لیکن زه به ئې دروښیم هر هغه څه چه دَ ربښتنئ په کتاب کښې
لیکلي دِي او هیڅوک نشته چه دَدغو په مقابلې کښې څما دَکومک کولو
دَپارَ ملا وتړي مګر میکایل چه ستاسي شاهزاده دَي ✣

یوولسم باب

۱ ۱ او دَ داراما دِي په اوّل کال کښې زه وم چه ودریدم تاچه هغه
مضبوط کړم او قوّت ورکړم
۲ ۲ او زه هغه اوس تاته چه ربښتیا دِي دروښیم ګوره په فارس

کښ به نور هم دري بادشاهان پورته شي او څلورم به له ټولو زيات
دولتمند وي او هرکله چه هغه دَ خپل دولت په سبب زورآور شي
٣ نو دَي به ټول خلق ولمسوي چه دَ يونان دَ بادشاهت مخالف شي ٣ ليکن
يو زبردست بادشاه به پورته شي او په ډيري دبدبي سره به بادشاهي
٤ کوي او چه غواړي هغه به وکړي ٤ او چه هغه پورته شي نو دَ هغه
بادشاهت به مات شي او دَ آسمان دَ څلورو هواؤ په اطرافو به تقسيم
کړي شي او نه به دَده اولاد ته ورشي او نه به دَده دَ بادشاهت کولو
سره موافق وي ځکه چه دَده بادشاهت به له بېخه وکيښلي شي او هغه
٥ به دَ هغو نورو دَپاره وي ٥ او دَ جنوب بادشاه به زور ونيسي او يو به
دَ هغو له شاهزادګانو په زور کښ له هغو زيات وي او بادشاهت به
٦ واخلي او دَ هغه بادشاهت به لوي وي ٦ او پس له څو کالونو به آخر
هغوي پخپل منځ کښ سره جوړ شي ځکه چه دَ جنوب دَ بادشاه لور به
دَ شمال بادشاه ته راشي تا چه يګانګي ئې وشي ليکن هغه به دَ
خپل وزر قوت قايم نه کړي او نه به هغه ودريږي او نه به دَ
هغه وزر بلکه دا به له هغو سره چه دَ هغي راوړونکي وو او هغه
چه وئې زيږوله او له هغه سره چه په هغو ورځو کښ ئې زوراوره
٧ کړي وه وسپارلي شي ٧ ليکن يو به دَ هغي له نسلَ دَ نهالګي په ډول
چه له بېخَ ووزي دَ هغه په ځاي ودريږي هغه به لښکر ته راشي
او دَ شمال دَ بادشاه په قلا کښ به ننوزي او په هغو به حمله وکړي
٨ او غالب به شي ٨ او دي به دَ هغو دَ معبودانو او د هغو دَ وِيلي
شويو بتانو سره په بند مصر ته بوزي او دَ هغو قيمتي لوښي به دَ
سرو سپينو زرو هم يوسي او دي به دَ قطب دَ بادشاه په نسبت سره
٩ تر ډيرو کالو پوري قايم شي ٩ بيا به دَي دَ جنوب دَ بادشاه په مُلک
١٠ کښ ننوزي ليکن خپلي زمکي ته به بيا لاړ شي ١٠ او دَ هغه اولاد
به جنګ ته ولمسوي او ډير لوي لښکر به جمع کړي او را به شي حمله

به وکړي او نیر به شي او بیا به راشي او هغوي به دَ دي تر قلا پوري
۱۱ ورسره وجنګیږي ۱۱ او دَ جنوب دَ بادشاه غضب به زیات شي او هغه
به ووزي دَ شمال له بادشاه سره به جنګ وکړي او له لوي لښکر
سره به ودروي او هغه لوي لښکر به دَ هغه په لاس کښې ورکړي
۱۲ شي ۱۲ او چه هغه لښکر پورته کړي شي نو دَ هغه په زړه کښې
به کبر پیدا شي او هغه به په لکونو پریباسي لیکن هغه به پر
۱۳ غالب نه شي ۱۳ او دَ شمال بادشاه به وګرزي او یو لښکر چه له
اول نه به زیات وي ودروي او دَ کالونو دَ زمانو په آخر کښې به
۱۴ هغه له لوي لښکر او له ډیر مال سره راشي ۱۴ او په هغو ورځو
کښې به ډیر خلق دَ جنوب دَ بادشاه په خلاف ودریږي او ستا دَ
قوم غلونه به هم پورته شي چه هغه رؤیا پوره کړي لیکن هغوي
۱۵ به وپرزي ۱۵ نو دَ شمال بادشاه به راشي او مورچه به وتړي او
مضبوط ښهر به واخلي او دَ جنوب دَ بادشاه بازو به قایم پاتي
نه شي او دَ هغه غورو غورو خلقو ته به دَ ټنګیدلو طاقت پاتي
۱۶ نه شي ۱۶ او هغه څوک چه په ده باندِ خیژي دَ خپلي مرضيِ په موافق
به کار وکړي او هیڅوک به دَ هغه مقابله کولي نه شي او په هغي
بزرګي زمکي کښې به ودریږي او دَ هغه په لاس کښې به تباهي وي
۱۷ ۱۷ او هغه به خپل مخ ټینګ کړي ناچه دَ خپل ټول بادشاهت له
زور نه په کښې ننوزي او دَ رښتني قوم خلق به ورسره شي هغه
به هم داسي عمل وکړي او دي به هغه ته دَ ښځي لور ورکړي ناچه
خرابه ئي کړي لیکن نه به هغه قایم شي او نه به دَ هغه په لوري
۱۸ شي ۱۸ پس له هغه به هغه خپل مخ دَ جزیرو په لوري کړي او ډیري
جزیري به واخلي لیکن یو شاهزاده به هغي ملامتیا لره چه هغه
دَده له لوري اخستي وه موقوفه کړي بلکه بغیر دَ هغه به هغه ملامتیا
۱۹ په ده بیرته ور وګرزوي ۱۹ نو به دَي خپل مخ دَ خپل وطن دَ قلاؤ په

طرف وګرزوي مګر تيندک به وخوري او وبه پرزي او بيا به موندۀ
۲۰ نه شي ۲۰ او دَ هغه په ځاي به يو بل پورته شي چه هغه به دَ
ښائسته مُلک په سيمه کښې محصول اخستونکي شي ليکن په لږو ورځو
۲۱ کښې به هلاک شي نه به غضب او نه په جنګ ۲۱ بيا به دَ هغه په
ځاي يو زبون و دريږي چه دغه لره به هغوي دَ بادشاهت عزّت
ور نه کړي ليکن هغه به دَ بي پروائي په وقت کښې راشي او په خوشامدو
۲۲ سره به مُلک واخلي ۲۲ او هغه لښکر چه دَ سيلاب په دود راشي هغوی
به دَ هغه له مخ نه په بل لوري و بهيږي او مات به شي او هم شاهزادۀ
۲۳ دَ وعدي ۲۳ او هرکله چه له هغه سره قول او اقرار وشي نو به په ټګئ
سره کار وکړي ځکه چه دي به وخيژي او دَ لږو خلقو سره به لوي شي
۲۴ ۲۴ او هغه به دَ بي پروائي په وقت دَ مُلک په ښو ښو ننوزي او هغه به
داسي څه وکړي چه نه دَ هغه پلرونو نه دَ هغه نيکونو او نيکونو کړي
وُو هغه به شوکه او لوټ او مال په هغوي وويشي او ترڅو مُدي
۲۵ پوري به دَ محکمو قلاؤ په نيولو خپلي انديښني کوي ۲۵ او هغه به خپل
زور او خپله دلاوري ولمسوي چه له لوي لښکر سره به دَ جنوب په بادشاه
باندي او دَ جنوب بادشاه به له لوي او له بيحده زوراوره لښکره سره
جنګ کولو ته وروزي مګر هغه به قايم نه شي ځکه چه هغوي به
۲۶ دَ هغه په مخالفت کښې چلونه وکړي ۲۶ هو هغوي چه دَ هغه له خوراک
نه خوري هم هغه به ئې خراب کړي او دَ هغه لښکر به دَ سيلاب
۲۷ په دود وخيژي او ډير به مړه پريوزي ۲۷ او دَ هغو دواړو بادشاهانو
زړونه به په بدکارئ مشغول شي او هغوي به په يوه خوانچه يو له
بله سره دروغ وائي ليکن کاميابي به ئې نه وي ځکه چه په مقرّر
۲۸ وقت به ختم شي ۲۸ نو به هغه له لوي دولت سره خپلي زمکي ته
را وګرزي او دَ هغه زړه به دَ مقدّس عهد په خلاف وي او هغه
۲۹ به کار وکړي او خپلي زمکي ته به بيرته را وګرزي ۲۹ او په مقرّر

وقت به هغه بیا راشي دَ سُهیل په لوري به ووزي لیکن نه به
۳۰ ورستني دَ وړاندني په څیر وي ۳۰ چه دَ کتیم جهازونه به مقابله
ورسره وکړي نو هغه به خپه شي او و به ګرزي او په پاک عهد
به ئې غضب زیات شي او هغه به عمل وکړي او له هغو خلقو سره به
۳۱ چه خما عهد ئې ترک کړي دي اتّفاق وکړي ۳۱ او فوځونه به ورسره
ګډ شي او هغوي به محکم مقدّس ناپاک کړي او مدامي سیځونکي قرباني
۳۲ به موقوفه کړي او خراب کونکي نجس به په هغې کښې کیږدي ۳۲ او دي به
هغوي چه دَ عهد په مقابل دَ خباثت کار کوي په خوشامدو سره
وغولوي لیکن هغه خلق چه خپل خدای پیژني مضبوط به شي او کار
۳۳ به وکړي ۳۳ او هغوي چه دَ قوم په منځ کښې پوهه ناک دي ډیرو
ته به تعلیم وکړي لیکن دوي به په توري او په اور او په بند او په
۳۴ لوټ کیدلو تر ډیرو ورځو پوري پریوزي ۳۴ او هرکله چه دوي پریوزي
نو دوي به له لږ څه کومک نه مدد موي لیکن په ډیري خوشامدي
۳۵ به ورسره ګډ شي ۳۵ او ځني پوهیدونکي به پریوزي تاچه دَ هغوي
ازمائښت وشي او هغوي به صاف او سپین شي تر هغه پوري
۳۶ چه وقت پر آخر راشي ځکه چه دا دَ مقرّر وقت دَپاره دي ۳۶ او بادشاه به دَ خپلي
مرضئ په موافق کار وکړي او ځان به لوي کړي او دَ خدایانو دَ خدای
په مقابلي کښې به ډیري حیراني زیاتونکي خبري وکړي او کامیاب به شي
تر هغه چه دَ قهر ورځي پوره شي ځکه هغه څه چه مقرّر شوي دي
۳۷ پوره به شي ۳۷ او هغه به دَ خپلو پلرونو دَ خدای په لوري پروا
ونه کړي او نه به دَ ښځو رغبت کوي او نه به هیڅ خدای مني بلکه
۳۸ خپل ځان به له ټولو پاس ګڼړي ۳۸ مګر دَ هغه په ځاي به دَ کوټونو
دَ معبود تعظیم او دَ هغه معبود چه دَده پلرونو نه پیژاند به
سپینو زرو او په سرو زرو په قیمتي کاڼیو او په ښائسته پیشکشو
۳۹ سره به ئې تعظیم کوي ۳۹ هغه به په محکمو حصارونو کښې له بیګانه

معبود سره داسي کار وکړي هرڅوک چه ئي قبول کوي نو بيشانه عزتمند
به ئي کړي او هغه به ئي دېرو سردار کړي او د قيمت دپاره به زمکه وويشي
۴۰ ۳۹ او د آخر په وقت کښ به د جنوب بادشاه په هغه باندِ جنګ وکړي
او د قطب بادشاه به له ګاډيو او له سوارو او له ډېرو جهازونو سره
د ږږوکئِ په دود پرِ وخيژي او په هغو ملکونو کښ به ننوزي او و به ئي
۴۱ بهوي او تير به شي ۴۱ او په ښائسته زمکي به هم ننوزي او ډير به
پريوزي مګر ادوم او موآب او خاص خلق د بني عمون به د هغه له
۴۲ لاس نه خلاص شي ۴۲ او هغه به خپل لاس په ملکونو باندِ اوږد کړي
او د مصر ملک به هم ورنه خلاص نه شي ليکن هغه به د سرو
او سپينو زرو په خزانو او د مصر په ټولو قيمتي څيزونو قابض شي
۴۴ او لوبي او کوشي به د هغه پيروي وکړي ۴۴ ليکن د مشرق او د قطب
له اطرافو به خبري ورته را و رسيږي دي دپار به په لوي غضب سره
۴۵ بهروزي تا چه تباهي وکړي او ډيرو لره فوفنا کړي ۴۵ او په هغه
رونق دار مقدس غره باندِ به خپل بارګاه د دريابونو په منځ کښ
و دروي ليکن هغه به په خپل اجل و رسيږي او هيڅوک به
د هغه مددګار نه وي ÷

دولسم باب

۱ ۱ او هغه وقت به ميکايل هغه لوي شاهزاده چه ستا د اُمت د
خامنو دپار ولاړ دي پورته به شي او د داسي عذاب وقت به وي چه
د اُمت له ابتدا نه تر هغه وقت پوري هيڅري پيښ شوي نه وه او
هغه وقت به ستا له خلقو نه هر يو چه نوم ئي په کتاب کښ ليکلي
۲ شوي وي خلاصون بيامومي ۲ او له دغوي نه به ډير چه په زمکه باندِ
په خاورو کښ اوده دي ويښ به پورته شي ځني د مدامي ژوندانه دپار
۳ او ځني د ابدي رسوائي او بي عزتئ دپار ۳ ليکن دانايان به د آسمان

دَ برېښنا په دود ځلېږي او هغوي چه ډېر خلق صداقت ته گرزوي تر
۴ ابدالآباده به دَ ستوريو په شان روښان وِي ۴ ليکن ته اي دانئيلَ
دا خبري بندې کړه او دَ آخر تر وقتَ پوري په کتاب مُهر ولګوه ډېر خلق
به دېخوا هغې خوا ته زغلي او علم به زيات شي
۵ ۵ او ما دانئيل نظر وکړ او ځه گورم چه دوه تنه نور ولاړ دي يو
دَ درياب دَ غاړي په دې لوري او بل دَ درياب دَ غاړي په هغه لوري-
۶ ۶ او يو سړي له هغه سړي نه چه کتاني جامي ئې آغوستي وي او دَ
درياب په اوبو باندِ ولاړ وه پوښتنه وکړه چه دا عجائب څيزونه به پس
۷ له څو مُدي نه تمام شي ۷ او ما واورېدل چه هغه سړي چه کتاني
پوشاک ئې آغوستي وه او دَ درياب په اوبو باندِ وه ښي او ګس
کين لاس ئې دَ آسمان په لوري پورته کړل په هغه ئې چه مدام ژوندي
دَي قسم وخوړ او وئې ويل چه تر يوي زماني او تر زمانو او تر نيمي
زماني پوري به وشي او چه هغه دَ پاکو خلقو دَ زور له تار په تار کولو
۸ نه وزګار شي نو دا ټول څيزونه به پوره شي ۸ او ما خو واورېدل ليکن
پرِ پوه نه شوم نو ما وويل چه اي څما خداوندَ دَ دغو څيزونو آخر به
۹ څه وِي ۹ هغه راته وويل اي دانئيلَ ته پخپلي لاري باندِ ځه چه دا
۱۰ خبري تر آخره وقتَ پوري بندي او په مُهر کړي دِي ۱۰ او ډېر خلق به پاک
او سپين او وآزمايلي شي ليکن شريران به شرارت کوي او له شريرانو
۱۱ نه به هېڅوک پوه نه شي مګر دانايان به وپوهېږي ۱۱ او له هغه وقت نه
چه دائمي قرباني موقوفه کړي شي او هغه نجس څيز چه خرابي کوي
۱۲ ودرولي شي يو زر دوه سوه نوي ورځي به وِي ۱۲ مبارک هغه دِي چه
انتظار کوي او تر يو زر دري سوه پنځه ديرشو ورځو پوري ورسي -
۱۳ ۱۳ ليکن ته په خپلي لاري ځه تر هغه پوري چه آخر شي چه ته به
په قرار شي او په خپلي برخي به دَ آخر په ورځو کښې ودرېږې *